

A D A

EFFL

*Prof. Dr. Zafer
Asım Kaplancıklı
Röportajı*

*Tübitak Bursa
Bölge Sergisi*

*İsmail Arca
Röportajı*

2017 YGS BAŞARI DURUMUMUZ

ESKİŞEHİR FATİH FEN LİSESİ 2017 BAŞARI TABLOSU

2017 YGS - LYS BAŞARI TABLOSU

YGS İLK 1000 = 32 DERECE
1000 - 5000 = 142 DERECE
5000 - 10000 = 117 DERECE

LYS İLK 1000 = 64 DERECE
1000 - 5000 = 220 DERECE
5000 - 10000 = 114 DERECE

ÜNİVERSİTEYE YERLEŞEN ÖĞRENCİ SAYISI = 87

TIP FAKÜLTESİ = 49
DİŞ HEKİMLİĞİ = 4
MİMARLIK-MÜHENDİSLİK = 25
İKTİSAT, İŞLETME VE
TEMEL BİLİMLER = 9

ÖĞRENCİLERİMİZİN YERLEŞTİĞİ YERLER

ESODÜ (TIP) = 14	YEDİTEPE ÜNİV.(TIP) = 2	KAHRAMANMARAŞ ÜNİV.(TIP) = 1	CELAL BAYAR ÜNİV.(TIP) = 1	HACETTEPE ÜNİV.(DİŞ HEK.) = 1	KOC ÜNİV. = 1
SELCUK ÜNİV.(TIP) = 2	İST. ÇAPA ÜNİV.(TIP) = 2	PAZARCIKALE ÜNİV.(TIP) = 2	HACETTEPE ÜNİV.(TIP) = 8	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (K.BİL.) = 1	YILDIZ ÜNİV. = 1
ANKARA ÜNİV.(TIP) = 1	GAZİ ÜNİV.(TIP) = 2	İST. CERRAHPAŞA ÜNİV.(TIP) = 1	KÜLTÜR ÜNİV. = 1	BODUZCI ÜNİV. = 12	TOROS ÜNİV. = 1
EGE ÜNİV.(TIP) = 2	İST. BİLİM ÜNİV.(TIP) = 1	AFYON KOCATEPE ÜNİV.(TIP) = 2	S. DEMİREL ÜNİV.(DİŞ HEK.) = 1	ODÜ = 8	MARMARA ÜNİV. = 1
ULUK ÜNİV.(TIP) = 1	Ç. TOBB ÜNİV.(TIP) = 2	İZMİR KATİP ÇELİK ÜNİV.(TIP) = 1	EGE ÜNİV.(DİŞ HEK.) = 1	İST. TEKNİK ÜNİV. = 1	BACIĞECİZLİ ÜNİV. = 1
RAFİKAS ÜNİV.(TIP) = 1	KOCALU ÜNİV.(TIP) = 2	İZMİR EKONOMİ ÜNİV.(TIP) = 1	ESODÜ (DİŞ HEK.) = 1	BLURKENT ÜNİV. = 1	HACETTEPE ÜNİV. (MÜHENDİSLİK) = 1
					HACETTEPE ÜNİV. (İLİŞTİMLER) = 1

BAŞTA ÖĞRETMENLERİMİZ, ÖĞRENCİLERİMİZ VE VELİLERİMİZ OLMAK ÜZERE BU TABLONUN OLUŞMASINDA EMEĞİ GEÇEN HERKESİ TEBRİK EDERİZ.

ESKİŞEHİR FATİH FEN LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜ

Okulumuzda dergi çalışması yapılması eğitimsel olarak önemli bir gelişmedir. Öğrencilerimizin bilimsel ve sanatsal açıdan gelişebilmeleri açısından okul dergisinde yer almaları önemlidir. Çağımızda bilimin ve sanatın hızla gelişim göstermesinde yazın dünyasının da çok önemli bir yeri vardır. Özellikle okul dergiciliğinin bunlara da katkısının olacağı kaçınılmazdır.

Öğrencilerimizin zamanlarını okuyarak ve yazarak değerlendirebilmeleri için okul dergimize katkı sunabilmeleri açısından önemlidir. Öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin dergimizdeki eserleri için teşekkür ediyorum. Bilimsel ve sanatsal yönü olan dergimizin okuyanlara önemli katkılar da bulunacağını düşünüyorum.

Öğrencilerimizin yarınlara daha emin adımlarla ulaşmasında sınavlarda gösterecekleri başarılar yanında sanat ve bilimde gösterecekleri çalışmalar da önemli bir yer tutacaktır. Dergimize emek verenlere teşekkür ediyorum.

Ali Rıza EZEN

Eskişehir Fatih Fen Lisesi Müdürü

ADA'DAN...

Bir adam okyanus sahilinde yürüyüş yaparken, denize telâşla bir şeyler atan birine rastlar. Biraz daha yaklaşıncı bu kişinin, sahile vurmuş denizyıldızlarını denize attığını fark eder ve “Niçin bu denizyıldızlarını denize attığını?” sorar.

Topladıklarını hızla denize atmaya devam eden kişi, “Yaşamaları için!” yanıtını verince, adama şaşkınlıkla “İyi ama burada binlerce denizyıldızı var. Hepsini atmanıza olanak yok! Sizin bunları denize atmanız neyi değiştirecek ki?” der.

Yerden bir denizyıldızı daha alıp denize atan kişi, “**Bak onun için çok şey değişti!**” karşılığını verir.

Bu öykü ne zaman aklıma gelse, sahile vurmuş denizyıldızları gelir gözümün önüne. Çaresizlik içinde beklerler sonlarını. Yapabilecekleri fazla da bir şey yoktur belki de...

Tek şansları, içinde umudunu yitirmemiş cesur yürekli birisine rastlamaktır. Denizyıldızları için umut, denize tekrar kavuşabilmektir.

Çünkü yaşam deniz demektir onlar için. Deniz olmazsa yaşayamazlar umutları olsa bile. Denizyıldızları içinde umut denize ulaşmaktır.

Yaşam çelişkilerle dolu olsa da hep yeni bir başlangıç vardır son olanın karşısında. Ve hep o başlangıçlar ulaştırır her canlıyı umut ettiği yaşama. Her son bir başlangıçla devam eder, şans olarak görülse de zamanla. Ada da dergi olarak yeni başlangıçların yeri olacak.

Sizleri de bu Ada'ya davet ediyoruz.

Cengiz Arsu

Dergi Sahibi: Ali Rıza EZEN (EFFL Okul Müdürü.)

Yazı İşleri Müdürü: Cengiz ARSU (Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

İnceleme Kurulu: Fazlı YILMAZ (Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni), Özkan ACAR (Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

Seçici ve Düzenleyici Kurul: Cengiz ARSU (Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni), Ahmet Emre KAPLANCIKLI, İsa ÖZDEMİR, Alper ERTAŞKIN.

Sayfa Düzenlemesi ve Grafik Tasarım: Prof. Dr. Tevfik Fikret UÇAR / Cengiz ARSU / Caner ATAŞ

Baskı: Basımevi

Sayı: 1 (2017)

İçindekiler

- * **Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı Röportajı** (Ahmet Emre KAPLANCIKLI)
  - * **Yarın Bugünden Daha Büyük** (Doç. Dr. Deniz KILIÇ)
  - * **Şimdi Barış Desek** (Elif CENGİZ)
- * **İnsanca ve İnsan İçin Yaşama Üzerine Tıbbiyelilik Olgusuyla Bir Deneme** (Sevilcan Başak ÜNAL)
  - * **Neden Hukuk Fakültesi?** (Serra Naz SARAÇOĞLU)
  - * **Neden Tıp Fakültesi?** (Doğukan KOÇYİĞİT)
  - * **Eskişehir Başsavcısı Röportajı** (Ege Oğuzhan KAPICI)
  - * **EFFL Mezunlarının Düşünceleri** (Dilara DEMİR)
- * **İsmail Arca Röportajı** (İsa ÖZDEMİR, Ahmet Emre KAPLANCIKLI, Cengiz ARSU)
  - * **Bilimsellik-Bilinçsizlik** (Mehmet KURT)
- * **Prof. Dr. Adnan Ayhancı Röportajı** (Sevde Nur ÇAMLI)
  - * **EFFL Mezunlarıyla Röportaj** (İsa ÖZDEMİR)
  - * **26 Yılın Ardından** (Sıla ÜNLÜ)
  - * **Hüsnü Petek Röportajı** (Şeyma BAYRAKTAR)
- * **EFFL Münazara Takımımız Galatasaray Lisesi'nde** (Cengiz ARSU)
  - * **Şiirler** (EFFL Öğrencileri)
- * **Eskişehir'de Müzecilik** (Onur Emre AYDOĞAN, Enis MALÇOK)
  - * **Tübitak Bursa Bölge Sergisi** (Cengiz ARSU)
  - * **Aynı Adam Yaratmak** (Yavuz Selim KAÇMAZ)
  - * **"Keşanlı Ali Destanı" Sahnelendi** (Özkan ACAR)
  - * **Bozkırda Bir Çınar** (Halil GÜRBÜZ)
- * **Bir Dil Bir İnsan, İki Dil İki İnsan Mıdır?** (Yasemin ŞENTÜRK)

(*Dergide yayınlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarını bağlamaktadır. Yazıların bütün hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir. / *Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. / *Yayımlanan her türlü çalışmanın yayın hakkı dergiye aittir. / *Dergimiz parayla satılmamaktadır. Ücretsizdir.)

Üniversitenizde açık ve örgün eğitim olmak üzere ne kadar öğrenci eğitim görmektedir?”

“Açık öğretimde yaklaşık 1.400.000 örgün öğretimde ise yaklaşık 30.000 öğrenci eğitim görmektedir.”

Üniversitenizde kaç fakülte, kaç yüksekokul, kaç enstitü bulunmaktadır?

“Üniversitemizde Açık Öğretim Fakültesi, Eczacılık Fakültesi, Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Fen Fakültesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Fakültesi, İletişim Bilimleri Fakültesi, İşletme Fakültesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Turizm Fakültesi olmak üzere 18 fakülte bulunmaktadır. Eskişehir Meslek Yüksekokulu, Porsuk Meslek Yüksekokulu, Ulaştırma Meslek Yüksekokulu, Yunus Emre Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu olmak üzere 4 meslek yüksek okulu ve Devlet Konservatuvarı, Engelliler Entegre Yüksekokulu, Yabancı Diller Yüksekokulu, olmak üzere 3 yüksek Anadolu Üniversitesi bünyesinde faaliyetlerini sürdürmektedir. Anadolu Üniversitesinde Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Engelliler Araştırma Enstitüsü, Fen Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Enstitüsü, İletişim Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ulaştırma Bilimleri Enstitüsü, Yer ve Uzay Bilimleri Enstitüsü olmak üzere 9 enstitü lisansüstü eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetlerini sürdürmektedir.”

Üniversiteniz örgün sistemdeki öğrencilere eğitim öğretim faaliyetleri dışında ne tür olanaklar sağlamaktadır?

“Anadolu Üniversitesi kampüslerinde açık ve kapalı spor alanları, olimpik ölçekte yüzme havuzu, kapalı spor salonu ve stadyum olanaklarını ve modern aletlerle donatılmış fitness salonlarını tüm öğrencilerinin kullanımına sunmaktadır. Ayrıca gösteri ve konser salonları, sinema salonu, tiyatro salonları, öğrencilerin her türlü etkinliği yapmasına ve bu etkinlikleri izlemesine olanak sağlamaktadır. Anadolu Üniversitesi eğitim-öğretim faaliyetlerinin sürdüğü dönemlerde sabah kahvaltısı, öğle ve akşam yemeği olmak üzere öğrencilere 3 öğün yüksek kalitede yemek sunmaktadır.”

Anadolu Üniversitesinde yabancı uyruklu öğrenciler var mıdır?

“Anadolu Üniversitesinde çok farklı ülkelerden 1300 civarında öğrenci lisans ve lisansüstü eğitim görmektedir. Bu sayı ülkemizdeki üniversiteler arasında en yüksek sayıdır. Anadolu Üniversitesi lisans ve lisansüstü eğitim yönünden yabancı uyruklu öğrenciler tarafından en çok tercih edilen üniversite olması yanında Erasmus gibi değişim programları kapsamında da ülkemizde yabancı öğrenciler tarafından en çok tercih edilen üniversitedir.”

Anadolu Üniversitesi yerleşkeleri hakkında bilgi verebilir misiniz?

“Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü, İki Eylül Kampüsü ve Porsuk Kampüsü olmak üzere 3 farklı yerleşkede faaliyet göstermektedir.”

Sizce Anadolu Üniversitesinin üstün olduğu alanlar nelerdir?

“Anadolu Üniversitesi açık ve uzaktan eğitim konusunda ülkemizdeki en yetkin ve öncü kuruluş olması yanında dünya açık öğretim üniversiteleri arasında da ilk sıralarda yer almaktadır. Açık öğretim faaliyetlerinin oluşturulması ve geliştirilmesi bakımından üstün bir altyapıya ve bilgi birikimine sahiptir. Açık öğretim alanında yaptığı yenilikler hem ülkemize hem de dünya açık öğretim sistemine olumlu katkılar sağlamaktadır. Anadolu Üniversitesinin marka değeri taşıyan diğer bir üstünlük alanı da özel eğitim konusundaki yetkinliğidir. Özellikle işitme engelliler, konuşma engelliler, zihin engelliler eğitiminde dünya standartlarında lisans ve lisansüstü eğitim vermesi yanında kıymetli araştırma ve geliştirme faaliyetleri yürütmektedir.”

Kütüphane hakkında bilgi verebilir misiniz?

“Anadolu Üniversitesi Kütüphanesi, zengin bir kitap koleksiyonuna sahiptir. Bunun yanında bir üniversite kütüphanesi olmasının gereği olarak çok sayıda süreli bilimsel yayın ve elektronik kitap aboneliklerine sahiptir. Sahip olduğu bu elektronik kaynaklar bakımından ülkemizde ilk sırada yer almaktadır. Ayrıca haftanın yedi günü 24 saat faaliyet gösteren kütüphane öğrencilerin ve akademisyenlerin istek ve ihtiyaçları doğrultusunda sahip olduğu kaynakları sürekli güncellemektedir.”

Anadolu Üniversitesini öğrencilere tavsiye eder misiniz? Ederseniz, nedenleri nelerdir?

“Anadolu Üniversitesi; sahip olduğu nitelikli altyapısı, köprü ve gelişmiş kurum kültürü, nitelikli akademik kadrosu, öğrencilerine sunduğu nitelikli eğitim öğretim sosyal kültürel ve sportif imkânlarla ülkemizin en önde gelen üniversitelerinden biridir. Ayrıca şehir olarak Eskişehir yüksek öğretim öğrencilerinin hayatını kolaylaştıracak çok çeşitli imkâna sahiptir.” **Ahmet Emre Kaplancıklı 12/C**

Yarın Bugünden Daha Büyük!

Gelişen teknoloji iletişim olanakları giderek daha kolaylaştırıyor. Kitle iletişim araçları da gün geçtikçe teknolojinin yeni olanaklarına göre toplumun alışkanlıklarına ve isteklerine göre eviriliyor. Bununla birlikte insanlar da yeni teknoloji olanaklarına çok kısa sürede alışıyor ve uyum gösteriyorlar. İlk çıktığında kitle iletişim araçlarının tüm sürprizlerine açık olan izleyiciler zamanla kitle iletişim araçlarının bir parçası haline geliyorlar. 1938 yılında Orson Welles'in hazırladığı radyo programında H.G. Wells'e ait Dünyalar Savaşı adlı romanı, bir radyo oyunu gibi sunulduğunda programı dinleyenler gerçekten Marslıların dünyayı istila ettiğini sanmışlardı. Program öncesinde anlatılanların bir kurgu ve Marslıların gerçek olmadığı anons edildiği halde insanlar birçoğu radyo programının etkisinden kurtulamamış ve bazıları New York'u terk etmeye kalkmışlardı. İnsanların vereceği tepkiyi önceden kestiremeyen program yapımcıları gelen şikayetler üzerine

programı yayından kaldırmak zorunda kaldılar.

Bu olaydan tam bir yıl önce de Hindenburg zeplin faciasını canlı yayından dinlemiş olaya görmeden canlı tanıklık etmişlerdi. Radyo gazetesinin heyecanını, televizyon da radyonun heyecanını çaldı ancak günümüzün tüm heyecanı internet üzerinden sosyal medyada gerçekleşiyor. İnternet, insanların büyük bilgi denize açılmasını sağlıyor. Son dönemin en önemli meslekleri internet ve internet ortamındaki büyük bilgi denizi üzerinde çalışıyor. Haberlerin kendi kendine yazılmasını sağlayacak olan robot yazılımları geliştiren yazılımcılar, büyük veri (Big Data) analizcileri ve araştırmacı gazeteciler internetin getirdiklerine yetişmeye çalışıyorlar. Donanım uzmanları daha hızlı işlemciler, daha az enerji tüketen

Günümüzün en heyecan verici olayları sosyal medya üzerinden paylaşılan videolar ve mesajlar üzerinden dönüyor. Sosyal medyanın ya da yeni medyanın sunduğu olanaklar çocuklar ve gençleri de çok ciddi etkiliyor. Son dönemde yayınlanan makaleler çocuklarda youtube vb. video platformlarının izlenme yaşının (ebeveynlerinin yardımıyla) 2'nin altına indiği ifade ediliyor. Okuma-yazma bilmeyen çocuklar mobil cihazları büyük bir maharetle kullanıyorlar ve hatta akıllı telefon sahipliğinde ilköğretim çağındaki çocukların olduğu vurgulanıyor. Yeni iletişim olanaklarının çok fazla olumlu yönü var. İnternetteki bilgi denizi, çok değerli, faydalı, eleştirel ve bağımsız bilginin dolaşımında olmasını sağlıyor. Kullanıcılar internetteki etkileşim sayesinde (karşılıklı bilgi alış veriş) diğer kitle iletişim mecralarındaki edilgen hallerinden sıyrılıp daha etkin hale gelmiş durumdadır. Hatta kullanıcılar, bilgi üreten, bilgiyi yayan halleriyle bilgi kaynağı haline gelmiş durumdadır. Bu durum kullanıcıların her birini yayıncı konumuna getirdi. Böylece herkes kendi gündemini kurabiliyor. Artık kitle iletişim araçlarının paketlenmiş hazır gündemleri yerine sosyal medyada yer alan herkes, tanıdıkları, arkadaşları, uzak ya da yakın akrabaları, iş arkadaşları için bir gündem unsuru, malzemesi haline gelebiliyor.

Snapchat fotoğraf kolajı ya da Instagram'ın hikaye özellikleri, Facebook'un videoları küçük zaman tünelleri halinde merak ettiklerimizi yakından takip edip hayatlarının bir parçasını da olsa izleyebiliyoruz. Eskiden yüz yüze, bir araya gelip, saatlerce en heyecanlı yerlerini ballandıra ballandıra anlattığımız anılar küçük fotoğraf kareleri halinde takipçilerin gözleri önünde gerçekleşiyor. Her şey bir o kadar gerçek bir o kadar da fantastik. Kısıtlı ya da büyük bir kitle tarafından takip edilen bireysel gündemler sadece fotoğraflar veya videolar üzerinden de kurulmuyor. Bir konu ya da olay üzerine

açıklanan fikirler, eskiden kapalı kapılar arasında konuşulan konular, ulu orta herkesin önünde söyleniyor, dedikodular dedikodu olmaktan çıktı, gizli gerçekler koca kitlelerin sırrı haline geldi. İletişimin tepe noktası haline gelen sosyal medya ortamları sayesinde birbirimizin hayatının tam ortasındayız. Yeni

medyanın burada sayılan özellikleri bazılarımız için iletişimde yeni olanaklar olarak anılırken bazılarımız için sosyal medyanın olumsuz yönleri için atıf yapılan örnekler olarak tarif ediliyor. Kullanıcının iletişimdeki etkin rolü artık iletişim teknolojilerinin bireyin gereksinimlerine göre ilerlemesini sağlayabiliyor. Akıllı telefonlarımızdaki her uygulama bir ihtiyacımız için tasarlanmış durumda.

Yolumuzu mu bulamıyoruz, bir adres mi lazım navigasyon uygulamasını açıyoruz, gece yarısı nöbetçi eczaneleri mi öğrenmek istiyoruz hemen nöbetçi eczane uygulamasını açıyoruz hem de illere göre, hem de harita üstünde konum belirleyici destekle beraber çalışıyor. Gidebileceğimiz kültür sanat etkinliklerini mi görmek istiyoruz onun için de bir uygulama var, hem de internet üzerinden bilet alabiliyoruz ya da rezervasyon yapabiliyoruz. Saymakla bitmiyor. Eğlenceli uygulamaların sonu gelmiyor. Kırıksıklıklar mı artmış hemen otomatik rötuş yapan fotoğraf uygulaması çalıştırmamız gerekiyor. Bütün bunlar kullanıcı yönlendirmeli uygulamalar.

Ancak internet ve sosyal medya ortamları daha üretken ve bilinçli bir iletişim ve etkileşim için büyük fırsat. Toplumsal olayların ayrıntılarıyla değerlendirilmesinde, kamuoyunun oluşumunda ciddi etkisi var. Demokrasi için önemli katkılar sağlıyor. İnternet kısıtlansa da yavaşlatılsa da çok büyük bir nimet. Teknoloji kısıtlılığının da önüne geçecek yeni yollar keşfedilmesini sağlamaya devam ediyor. İnternet ortamında bilgi bir yandan büyürken bir yandan da filitlenerek kullanıcıların keyfine, amacına göre yayılıyor. Sonuçta herkes bilinmesi istenen verileri açık hale getiriyor. Açık edilmek istenmeyenler ise çalınarak da olsa bir şekilde kamunun gündemine sunulabiliyor. İnternet sır kabul etmiyor ancak bunun da bir bedeli var ve internette artık sörf yapmak kaliteli ve doğru bilgi bulmak için yeterli değil. Artık bu bilgi okyanusunda gezmek için sadece sörf yapmak yerine iyi bir dalgıç iyi bir sondajcı olmak gerekiyor. Bilgiyi yüzeyle değil derinlerde, karanlıklarda aramak gerekebiliyor. Bunun için de istatistik bilgisi, yazılım bilgisi, programlama bilgisi, web tasarım bilgisi gerekiyor. Hangi donanımla, hangi hızla nereye ulaşabileceğiniz ciddi bilgi birikimi gerektiriyor. Anlaşılacağı üzere internet ve internet ortamlarının sağladığı olanaklar kısacası yeni medya tam bir derya, deniz, yüzmekle bitmiyor. Koca bilgi okyanusu içinde küçücük kalabiliyoruz. Yeni iletişim teknolojileri yeni iletişim yollarının daha verimli çalışması için çalışıyor. Bireyler artık yeni iletişim yollarının sağladığı fırsatların farkında ve artık yarın bugünden daha büyük.

Doç. Dr. Deniz Kılıç

Anadolu Üniversitesi - İletişim Bilimleri Fakültesi - Basın ve Yayın Bölümü

ŞİMDİ BARIŞ DESEK

Çiftlikte yine bir kavga vardı. Sebebi neydi? Artık onlar da hatırlamıyordu. Tavuk ve güvercin birbirine bağıyor, Köpek ve Kedi birbirlerini kovalıyordu. Kaz, Ördeğe gagasını kullanarak saldırıyordu. Eşek ve At birbirlerine kötü bakışlar atıyordu. Keçi ve Koyun kafa tokuşturuyordu. Karga, Saksığan'ın ve Güvercin'in yuvasına saldırıyordu. Cıvcıvler ve ördek yavruları bile kendi aralarında kavga ediyorlardı. Kaplumbağa her zamanki gibi kenarda oturup olan biteni ilgisiz gözlerle izliyordu. Etraf tozdan, tüyden ve samandan oluşmuş bir toz bulutu ile kaplanmıştı. Toz bulutu aralandı. İçinden sinirli, gergin ve endişeli görünen Horoz çıktı.

“-Artık buna bir dur demeliyiz!”

Horozun sesi çiftliğin içinde yankılandı. Bir anda tüm hareket durmuştu. Hayvanlar Horoz'a karşı nedeni bilinmez bir saygı duyuyorlardı. Horoz'un ağzından çıkacak bir sonraki cümleyi beklediler.

“-Her gün böyle kavga edemeyiz. Bu hem çiftliğe, hem de bize zarar veriyor. Sen söyle Köpek, yavrun geçen günkü kavgadan sonra iyileşti mi?”

“-Hayır. Hâlâ boynundaki yara iyileşmedi.”

Horoz başını anlayışla salladı.

“-Görüyorsunuz ya, her gün ettiğimiz bu kavgalar zarardan başka hiçbir şey kazandırmıyor bize. Artık barış ilân etmemiz gerek. Kavga etmememiz gerek.”

Horoz'un dediklerine katılanlar olduğu gibi, bu kavganın bitebileceğine inanmayan hayvanlar da vardı. Kedi konuşmaya başladı:

“-Dediğin çok hoş, gayet güzel de Horoz Kardeş, bu kavga asla bitmez, bitemez. Şimdi barış desek yarın yine bir kavga çıkacak. Yine atışacağız.”

Köpek ise: “Horoz çok haklı, gerçekten artık yeter. Zavallı yavrumun çektiği gibi bir acıyı artık kimsenin çekmesini istemiyorum. Artık anlaşmalı ve kavga çıkartmayı bırakmamız gerek. Hep birlikte bunu amaçlarsak, başarılı olacağımıza inancım tam.” dedi.

Karga bu kavganın bitmesini istemiyor ve kavga etmenin eğlenceli olduğunu düşünüyordu. O yüzden: “-Kavga etmeyi neden bırakalım ki? Asla anlaşamayız. Farklılıklarımız üstünden gelemeyeceğimiz kadar çok!”

Horoz ve diğer hayvanlar kendi aralarında ayrılmıştı. Kavganın bitmesi gerektiğine inananlar ve asla bitmeyeceğini düşünenler...

Zaman geçti, artık Horoz ve Horoz'la bir olan hayvanlar artık birbirlerini koruyor, kolluyordu. Saldırlara karşı beraber karşı koyuyor, korunması gereken diğer hayvanlara yardım ediyorlardı.

Diğer hayvanlar da bu birliği görünce bu grupta yer almak istediler. Zaman içinde artık tüm hayvanlar barış içinde dış dünyadan kendilerini koruyarak yaşama isteği ile doldular. Mutlak barış vardı. Sorun kalmamıştı.

Bir gün çiftçi çiftliğe yeni bir hayvan getirdi. Adının Hindi olduğunu söyleyen bu hayvana karşı diğer hayvanlar önyargılıydı. Hindi:

“-Yeni geldiğimi biliyorum fakat ben de sizin bu grubunuzda olup barış içerisinde, dışlanmadan yaşamak istiyorum.”

Horoz ise:

“-Biz büyük kavgalardan çıktık. Kendi aramızda yaşadığımız sorunları daha yeni yeni çözdük. Seni bu gruba alırsak sen sadece sorun çıkarırsın. Biz seni tanımıyoruz. Sen bizden farklısın. Seni kabul edemeyiz.”

Hindi onların da kendi aralarında farklılıklarının olduğuna dikkat çekmesine rağmen diğer hayvanlar onu istemedi ve Hindi tek başına kaldı. Hindi yine de yalnızlığını kabullendi ve metanetle onu aralarına kabul edecekleri günü bekledi. İyi huylu, adil, asil ve sakin bir hayvandı. Bir gün artık dışlanmayacağına inanıyordu.

Çiftliğin bahçe duvarının hemen yanında bir çınar ağacı vardı. Bu çınar ağacı o kadar büyük, o kadar uluydu ki dalları duvarın tepesini aşıyor ve bahçenin içine doğru uzanıyordu. Hayvanlar zaman zaman zaman zaman altında dinlenip, gölgelenirdi. Çiftlikte olmayan bir hayvan olan Saka kuşu da yuvasını o ağacın üstüne yapmıştı. Hindi bu muhteşem ağacın yakınlığında, yine yalnız, dolaşırken bir anda o da ne? Saka kuşunun yavrusu

uçmaya hazır olmamasına rağmen uçmaya çalışıyor fakat kanatları vücut ağırlığını taşıyamıyordu. Çiftliğin bahçesinin içine doğru hızla düşüyordu. Bunu gören diğer bütün hayvanlar şaşkın ve endişeli gözler ile yavru Saka kuşunun düşüşünü izliyordu. Hindi hızla o tarafa doğru hareket etti ve vücudunu yere siper etti. Minik Saka, Hindi'nin gövdesine düştü. Hindi ayağa kalktı.

“-İyi misin minik yavru?”

Yavru cevap veremeyecek kadar korkmuştu. Kafasını sallayabilirdi sadece. Hindi, Kedi'ye döndü yardım isteyen gözler ile.

“-Ben onu yuvasına geri çıkaramam ama sen onu ensesinden tutup yukarı kadar çıkartabilirsin. Lütfen, yardım et ona!”

Kedi hemen kabul etti ve yavru kuşu tutarak onu yukarı bıraktı. Tüm hayvanlar Hindi'nin çabuk hareket etmesine ve onun yavru kuşu kurtarışına hayran olmuştu. Köpek:

“-Hindi kardeş, yaptığın harikulade bir davranıştı. Seni kutlarım.”

Hindi alçakgönüllülikle teşekkür etti. Köpek, Horoz'a baktı ve kafasını salladı. Horoz da aynı şeyi düşünüyordu.

“-Arkadaşlarım, hepimiz Hindi'nin ne büyük bir zarara ve trajediye engel olduğunu gördük. Ben onun aramızı bozacağına veya kavga çıkaracağına değil, birliğimize değerli bir katılım olacağını düşünüyorum. Siz de benimle aynı fikirde misiniz?”

Tüm hayvanlar kafalarını salladı ve olumlu düşünen sesler yükseldi.

“-Hindi kardeş seni grubumuza davet etmek istiyoruz. Hâlâ gelmek istiyor musun?”

Hindi hemen kabul etti. Artık o yalnız değil ve bir grubun parçası olmuştu. Birliğin bir parçası olmuştu.

Elif CENGİZ (11/B)

**“Bana AB'yi Anlat Kısa Öykü Yarışması”
ESKİŞEHİR BİRİNCİSİ (2016)**

(Danışman: Cengiz ARSU - EFLF Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

İNSANCA VE İNSAN İÇİN YAŞAMA ÜZERİNE TIBBİYELİLİK OLGUSUYLA BİR DENEME

Tıp fakültesinin bitimine oldukça yaklaştığım bu günlerde, “Neden tıp fakültesi?” sorusuna cevap vermesi istenen bir yazı ile karşılaşınca oldukça zorlandığımı ifade etmeliyim. Bu zorluğun altında yalnızca meslek belirleme gibi yaşamın en önemli kararlarından birinde yol gösterici olma sorumluluğu değil, tıp fakültesinde de hayatın tüm diğer alanlarında olduğu gibi öznel deneyimlerin ve

bakış açılarının çok önemli olması yatıyor. Bu noktayı yazının bir adım ilerisine sabitleyerek, hem tıp fakültesi hakkında klasikleşmiş fikirlere bir dipnotta bulunma hem de bireysel doktor olma yolculuğum üzerinden bir takım çıkarımlar arama uğraşına gideceğim.

Hayat boyunca, yalnızca mesleki yaşantımızda değil, karşılaştığımız her insanda, bulunduğumuz her

ortamda insan olma sorumluluğu ve onurunu taşıdığımızı inanıyorum. Tanıdık olanlar, bu inancı ViktorFrankl'ın yazılarında ve Spinoza'nın görüşlerinde de bulabilirler. Bu insanca yaşama ve insan olma sorumluluğunu hem bireyselliğimize hem de çevremizdekilere yansıtma süreci, kendini en iyi mesleki hayatta gösteriyor diyebilirim.

Tıp fakültesi benim için, lise hayatım boyunca aklımdan hiç geçirmediğim hatta biraz da kınayarak baktığım bir dünyaydı. Felsefe ve sosyolojiye olan ilgim beni daha çok sözel bölümlere iterken, bilime ve bilimsel bilgiye olan hayranlık boyutundaki inanışım da sayısal alanlardan kopmamamı sağlıyordu. Mevcut eğitim sistemimizde sizlerin de en azından birkaç kez bu çelişki ile karşı karşıya kaldığınızı tahmin ediyorum. Kendimi her zaman kısıtlı insani ömrümden daha geniş bir açığa ayarlama ve edinimlerimi yalnız kendi hayatım için değil, tüm dünya için harekete geçirme arzusunda idim. Sizler gibi ben de aile ve okullarımızda gördüğümüz, beklentiler ve kaygılarla dolu eğitim dünyasında yetişmişim ve bana verilenlerin karşılığını dünyaya en iyi verebileceğim yeri arıyordum. Bu noktada, önceleri değersiz bulduğum tıbbiye beni cezbetmeye başladı. Bahsettiğim iyi para kazanma ya da toplumda saygın bir unvan edinme isteği değildi. Yeri gelmişken, değişen sağlık politikaları ve hekim algısı nedeniyle hiçbirimizin büyük paralar kazanamayacağını ve saygıdeğer olarak anılmayacağını da ekleyeyim.

Benim peşinde koştuğum, hem bilimsel kanıtlarla sağlanan somut bir dünyada pratik yapma temeli hem de bu temeli topluma faydalı bir hale getirme olanağıydı. Tıbbiye, bunların her ikisini de en doğru şekilde bulabileceğiniz yerdir diyebilirim. Tıbbiyenin potasında erirken hem analitik düşünmeyi ve kendinizden daha büyük bir bütün içinde var olmayı öğrenir hem de sokakta yanınızdan geçen

kişilere el uzatma fırsatı bulunursunuz. Temel bilimlerin aşağılandığı kültürümüzde, bilimin laboratuvardaki sürecine de kliniğe yansıyan yüzüne de sizi en fazla yaklaştıran tıp eğitimidir. İşiniz bazen dilini bile bilmediğiniz bir insanına acılarına değmek, hem bir bulmaca gibi bu acıların size anlattıklarını çözmeye çabalamak, hem de çözümü ülkeye maliyeti en az ve hastaya yararı en yüksek

olacak biçimde ortaya koymaktır. Bu yol elbette haşın ve vahşi bir yoldur.

Çoğu kez yalnızca zekânıza güvenmeniz ve var olduğunu bile ummadığınız yeteneklerinizi sergilemeniz gerekir. Tıp dünyasının katılaştıran hiyerarşik sisteminde insanlığınızı unutmamak, karşınızdaki hastanın insanlığını da vurgulamak mecburiyetinde hissedersiniz. Kahve ve kitaplarla dolu ezber saatleri, güneş doğmadan hastaneye atılan adımlar ve her zaman sizi

kovalayan yetersizlik duygusu da peşinizden ayrılmayacaktır. Etik birçok sorunla yüzleşecek ve her adımda sosyal adaletsizliklerin yapılabileceklerine ket vuruşunu göreceksiniz. Tüm bunlar benim de bu fakültede umutsuz ve zor zamanlar geçirmeme sebep oldu. Vazgeçmememi sağlayan ise, bu mesleğin gerekliliğine duyduğum inanç ve tek tek insanların yaşamına ve kitlelerin gidişatına etki edebilirliğini hissetmemdi. Burada mesleğin kutsallığından bahis açmıyorum, doktor olduğunuzda yapabileceklerinizden bahsediyorum. Örneğin ben, mezuniyet sonrasında birkaç sene köy hekimliği yapmayı, daha sonra psikiyatri uzmanlığı yaparak toplumsal psikoloji üzerine çalışmayı arzuluyorum. Bir diğer dileğim ise Sınır Tanımaya Doktorlar'a katılarak afet ve savaş bölgelerinde görev almak. Eğer azim ve direncin içinizde yer aldığımı hissediyor ve kendinizden daha öte bir şeyleri hedeflemek istiyorsanız size de tıbbiyeyi tavsiye ederim.

Tıp fakültesi denince her zaman yinelenen sosyalleşmeyi unuttuğunuz ve kendinize hiç vakit ayıramadığınız eleştirisine de cevap olması bakımından, yine kendimden örnek vermek isterim. Bunca sene boyunca, zaman sıkıntısı yaşadığım çok olsa da, hiçbir zaman sosyal hayatım engellenmedi. Tıp hayatı dışında kendimi geliştirecek, etkinliklere katılacak, kulüpler yönetecek, kısacası üniversite yaşamını deneyimleyecek fırsatım hep oldu ya da bu fırsatları kaçırmamayı hep başarabildim. Fakültedeki birçok kişi için durum böyle olmasa da, yazının başında da söylediğim gibi, bunlar yalnızca benim bireysel görüş ve deneyimlerim.

Son olarak belirtmem gereken nokta, bu seçimin kendinizi yaşam içinde nasıl konumlandığının bir yansıması olmasına özen göstermeniz. Meslek, gelir ya da unvan kaygısı ile sürdürüldüğünde başarılı olunan bir alan değildir. Bu durum tıbbiyede daha da ortaya çıkar. Öte yandan, benim inanışına göre meslek, mutlu olunmak için kovalanan bir yer de değildir. Sizin, bireyselliğinizi en iyi uyumlandırmanız ve en çok doyuma ulaştığınız alan mesleğiniz olmalıdır. Sorularınız ve paylaşımlarınız için bana her zaman yazabilirsiniz. Sevgiyle. sevilcanbasak@gmail.com

Sevilcan Başak ÜNAL

2012 EFFL MEZUNU - Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi

NEDEN HUKUK FAKÜLTESİ?

Fen lisesinde okuyan bir öğrenci için hukuk fakültesi seçmek, verilebilecek en zor kararlardan biridir. Zor olan eşit ağırlığa geçip edebiyat çalışmak değil, dört yıllık sayısal eğitimini ve insanların tıp-

mühendislik yönündeki beklentilerini kulak arkası edebilmektir. "Ben insanların beklentilerini karşılayacak mesleği değil, beni mutlu edeceğini düşündüğüm mesleği seçeceğim!" diyebildiğiniz an iş bitiyor aslında. Basit, havada kalan motivasyon sözleri söylüyorum gibi görünebilir, ama sizlerle aynı yoldan ben de geçtim. Bu satırları bir EFFL mezunu, bir hukuk fakültesi son sınıf öğrencisi olarak yazıyorum. Okul yılları hiç bitmeyecekmiş gibi gelecek, bana da öyle geliyordu, ancak derse git-sınavlara gir-tatil yap-tatil bitince okula gel-tekrar derse git döngüsü bir sabah uyandıığımızda sona erecek. İşte o günden itibaren, hayatımızın geri kalanı boyunca seçtiğiniz meslekle başbaşasınız. Hatta uyanık olduğunuz vaktin o kadar büyük bir kısmını işinize ayıracaksınız ki, belki anne-babanızdan, eşinizden, çocuğunuzdan daha çok vakti iş arkadaşlarınızla geçireceksiniz; size verilen işleri bitirdiğiniz zaman geri kalan her şeye sıra gelecek (eşim ve çocuğum olmasa da, stajlarımda edindiğim tecrübeyle bunları söyleyebiliyorum size).

İşte bu yüzden vereceğiniz karar başkalarının beklentisine yönelmeyen, sizi mutlu edeceğini düşünerek verdiğiniz karar olsun, benim de hukuk seçerken en çok dikkat ettiğim bu oldu.

Lise son sınıf başladığında, sınava hazırlık temposu bende can sıkıntısı ve bezginliği de beraberinde getirmişti, halbuki sınavlarda netlerim çok yüksekti ve sıkılmamı gerektirecek hiçbir durum yoktu; istediğim mühendislik fakültelerini tutturabileceğimden emindim. Buna rağmen "Neden seçtiğim hedefe ulaşabileceğim halde mutlu değilim?" diye kendime sorup duruyordum. Bir süre sonra sorunun dersler veya netlerim olmadığını, çalıştığım alanın beni mutlu etmediğini, karakterime ve yeteneklerime daha uygun bir bölüm seçebileceğimi fark ettim: Hukuk. Ailem, öğretmenlerim, arkadaşlarım, beni en iyi tanıyan insanlar da hak verdiler ve hazırlanma sürecinde beni hep motive ettiler. İşte böyle bir anda "Aradığımı buldum!" diyerek çalışmaya istekle devam ettim. YGS'den çıktığım gün "elveda fen, merhaba edebiyat" dedim. Peki bir sayısal öğrencisi için hukuk nasıl ideal bölüm olabilir? Size önemli bir sır vereyim: Analitik düşünebilen, kıvrak zekâlı insanlar mutlaka sayısal bir meslek seçmek zorunda değildir. Bu insanlara her meslekte ihtiyaç vardır. Çevremde sayısal mezun olup hukuk seçen pek çok insan var; benden önce de seçenler vardı ve benden sonra da olacak. Sayısal okuyan öğrenci matematik ve fen çözebilir; aynı zamanda edebiyata, coğrafyaya ilgisi de olabilir. Dillere yönelik yeteneği olabilir,

boş vakitlerinde şiir okumayı sevebilir... İnsanları tanımlayan birçok yönü vardır, "Sayısalcı" olmak bunlardan sadece biridir (aslında insanı tanımlamamalıdır bile, ama ister istemez böyledir) ve sayısal, insana her zaman aradığı mutluluğu vermeyebilir. Size verebileceğim en önemli tavsiye: Meslek seçiminizin hayatınızda vereceğiniz en önemli kararlardan biri olduğunu unutmayın, o yüzden en çok mutlu olacağınız yeri seçin. Kendinizi ileride hangi işin başında hayal etmek hoşunuza gidiyor? Hangi kıyafeti giyiyorsunuz, neredesiniz? Sabah uyanıp işe giderken asık yüzle değil, hevesle gideceğiniz işi seçin. Aradığınızı hukukta bulabileceğinize inanıyorsanız, insanlara sorun. Üniversitelere gidip, fakültelerdeki hocalarla sohbet edin. Avukatlarla, hâkimlerle, savcılarla kafanızdaki soruları paylaşın. Kendinizi ait hissettiğiniz yeri bulana kadar arayın. Fen liseli olduğunuz için Hukuk seçmekten çekinmeyin. Hepinize başarılar ve güzel bir gelecek diliyorum! **Serra Naz Saraçoğlu**

(2013 EFFL mezunu. / 2017 TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mezunu.)

(2013 LYS Eşit Ağırlık Türkiye 8.si. / 2013 LYS Sayısal Türkiye 466.sı.)

NEDEN TIP FAKÜLTESİ?

Merhaba arkadaşlar; ben EFFL 2015 mezunu, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisiyim. Bu yazımda bir sayfada elimden geldiğince “neden tıp fakültesi” konusu üzerine birkaç noktadan bahsetmek istiyorum. “Neden tıp fakültesi?” sorusuna vereceğim en kapsamlı yanıt, tıp fakültesinin mutlaka herkesin kendisini memnun hissedeceği birçok etkeni barındırıyor olmasıdır. Böylelikle tıp fakültesi farklı farklı hayat zihniyetine ve tarzına sahip her birey için içinde hayattan beklentileri yönünde seçebileceği farklılıklar barındırmasıyla geniş bir yelpaze oluşturmaktadır. Bilim âşığı arkadaşlar; özellikle siz bu paragrafa iyi odaklanın, burada tam da sizin ilgi duyacağınız bir noktadan

bahsedeceğim. Bilindiği üzere bir tıp fakültesini bitirdikten sonra ‘tıp doktoru’ olarak mezun oluyoruz. Bununla birlikte eğer ki hayatınızı bilim aşkıyla şekillendirmek istiyorsanız yurt dışında ya da yurt içinde PhD¹ programını da bitirerek ‘tıp bilim doktoru’ olabilirsiniz. Bu yolda devam ederek evrensel bir bilimci olmamız sıkı bir çalışmayla çok da uzak değil. Bilgisayar ve teknolojileri meraklıları içinse, 1970 sonrası tıbbın bilgisayarla bütünleşme faslının başlamasıyla günümüzde tıbbın bilgisayar teknolojilerine bağımlı hâle geldiğinden bahsetmek istiyorum. Ensembl² ve NCBI³ gibi birçok veri tabanını takip etmek sizin için eğlenceli olabilir. Bu veri tabanlarıyla tıp bilgileri anında güncellenebilmekte ve bilgilere kolay erişim sağlanmaktadır.

Tıp hayatımızın başlangıcında bu veri tabanlarını çözmek, ardından da gerçekten istekliyse ve kendimizi yetiştirdiysek herhangi bir konu hakkında kendi veri tabanımızı oluşturmamız büyük bir mutluluk verecektir(ancak kapsamlı bir veri tabanı oluşturmak kesinlikle bir kişinin hatta bir grup bilim insanının altından kalkabileceği bir iş değildir). Bir de fizik ve matematik sevdalısı olup ailesi ve çevresi etkisiyle tıp fakültesi seçen oldukça fazla kişi var. Bu noktada da tıbbın biyofizik⁴ alanı fakülteye girdikten sonra tıp derslerine biraz daha mesafeli olanlar için bir kaçış alanı oluşturmaktadır ki aynı zamanda biyofizik dünya çapında oldukça revaçta çalışmaların yapıldığı bir alandır. Daha çok sosyal bir hayat ve eğlence isteyen arkadaşlar... Herkesin tıp fakültesinde kendisinden bir pay bulacağını söylemişim. Gerek olmuş geniş espri kültürüyle(özellikle sosyal medyada bu konu üzerine birçok sayfa mevcut) gerekse fakülte hayatı boyunca düzenlenen çeşitli organizasyonlar ve ulusal tıp öğrencileri toplulukları(örnek olarak TurkMSIC⁵) tam size göre olacaktır.

Aynı zamanda özellikle filmler, diziler yoluyla algımızda oluşan idealist, fedakâr ve bir nebze de çılgın, birçok hayat kurtaran cerrah tiplemesine özenmemek elde değil. Cidden çok emek harcayarak gelebileceğimiz bu noktaya isteyen arkadaşlarımızın erişmesini umuyorum. Bu noktada sadece göreceğiniz itibar bile sizi memnun etmeye yetecektir. Peki ya hobilerimiz? Bence buna çok değinmeme gerek yok; çünkü profesyonel anlamda tiyatro, müzik gibi faaliyetlerle ilgilenen doktorlar yeteri kadar tanınmaktadır. Zaten yoğun bir ders programına sahip olacak bizlerin kafamızı

dağıtmak ve hayatımızda farklılık oluşturmak için mutlaka belirgin bir hobisi oluşacaktır. Yakın çevremize en fazla faydamız muhtemelen tıp seçerek olacaktır. Daha fakültedeki ilk birkaç ayınızdan

sonra akrabalar baş, bel vb. ağrısı için ilk müracaatı bir telefonla size yapacaklardır. Tabi tıp fakültesi öğrencisinin kalıplaşmış “Teyze biz daha o konuyu işlemedik ki!” repliği oldukça komik ve dramatik öğeleri içermektedir. Bu yazımda bir sayfaya ne kadar sığdırabildiysem “Neden tıp fakültesi seçilmeli?” üzerine sadece birkaç noktadan bahsettim. Aynı zamanda gelecek yaşamını şekillendirecek olan sizlerin “Neden tıp fakültesi seçilmemeli?” sorusunu da göz ardı etmemenizi tavsiye ediyorum(kısa bir ipucu olarak tıp fakültesi seçmek demek kütüphaneden ağlayarak ayrılacağınız gece yarıları demek olabilir). Son olarak vurgulamak istediğim, fakülte seçiminde en doğrusunun birçok farklı seçeneğin derinlemesine araştırılması, seçimdeki temel esasın ilgi alanlarınız ve istekleriniz olması gerektiğidir. Üniversite tercih dönemindeki sizlere hayatınızda mutluluklar ve başarılar dilerim.

Göz atmak isteyenler için:

- 1) <https://www.findaphd.com/advice/finding/what-is-a-phd.aspx>
- 2) <http://www.ensembl.org/index.html>
- 3) <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>
- 4) <http://www.biophysics.org/Education/WhatisBiophysics/tabid/2287/Default.aspx>
- 5) <http://turkmsic.net/>

Doğukan KOÇYİĞİT

EFFL 2015 Mezunu.

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi

Eskişehir Cumhuriyet Başsavcısı ile Röportaj

Merhaba arkadaşlar ben 11/A sınıfından Ege Oğuzhan Kapıcı. Babam Eskişehir Cumhuriyet Başsavcısı olarak görev yapmaktadır. Ben de sizlere genel olarak hukuk sistemi ve Cumhuriyet Savcılığı hakkında bilgi vermek için kendisiyle bir röportaj yaptım. Bu maksatla kendisine sorduğum soruları ve cevaplarını sizler için yazıyorum:

Özgeçmişiniz?

“1966 yılında Kırşehir'in Kaman ilçesinde doğdum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Kaman'da bitirdim. 1987 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum. Aynı fakültede yüksek lisans yaptım. 1988 yılında Cumhuriyet Savcılığı sınavını kazandım ve staja başladım. 1991 yılının başında stajı bitirerek Cumhuriyet Savcılığı görevine başladım; sırasıyla Erzurum-Hınıs, Van-Saray, Burdur-Çavdır ilçelerinde Cumhuriyet Savcılığı yaptıktan sonra 1998 yılında Cumhuriyet Başsavcısı olarak Develi ilçesine atandım. Cumhuriyet Başsavcılığı görevini Develi'den sonra Kars, Yozgat, Sakarya ve Kayseri illerinde devam ederek 2014

yılında Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığı'na atandım. Evliyim, iki çocuğum var. İngilizce bilmekteyim.”

Hâkim veya Savcı olmak için neler yapmak gerekir?

“Adli yargıda hâkim ve savcı olmak için hukuk fakültesini bitirip Adalet Bakanlığı tarafından bu meslek için açılan sınavı kazanmak gerekir. Yazılı olarak yapılan bu sınavı kazandıktan sonra sözlü sınavı da kazanıp iki yıl süren stajı bitirip staj sonundaki yazılı ve sözlü sınavı geçmek gerekir.”

Hâkim veya Savcı olmanın olumlu özellikleri nelerdir?

“Toplumda saygı duyulan bir meslektir, aynı zamanda Devletimizin ekonomik olarak iyi maaş verdiği meslek gruplarından. İnsanlar arasındaki adaleti sağlamanın verdiği huzur paha biçilemez.”

Hâkim veya Savcı olmanın zorlukları nelerdir?

“İnsanlar arasında adalet dağıtmak vicdan sahibi insanlar için çok zordur; çünkü haksızlığa uğradığını iddia eden şahıslar haklarını aramak için adliyelere başvurur, adliyelerde de bu görevi hâkim ve savcılar yapar. Eğer bu konuda görevler doğru yapılmazsa insanların devlete olan saygısı giderek azalır ve kaybolur. Ayrıca Hâkim ve Savcılar Türkiye'nin birçok yerini görevleri gereği dolaşmaktadırlar, bunun da getirdiği zorluklar bulunmaktadır.”

Hâkim ve Savcıların görevleri nelerdir?

“Cumhuriyet Savcısı işlenen suçlarda suçluyu tespit edip delilleri ile birlikte yargılanması için mahkemelerin önüne çıkarır, aynı zamanda Adalet Bakanlığı'nı ve Hâkim ve Savcılar Yüksek Kurulu'nu idari yönden temsil eder ve idari görevleri yerine getirir. Hâkim ise ceza davalarında yargılanmak üzere açılan davalarda suçluları tespit edip ceza vermekle, suçsuzları ise beraat ettirmekle görevlidir. Ayrıca ceza davaları dışındaki diğer davalarda da Hâkim, haklıyı haksızdan ayırmak için araştırma yapıp insanlara hakkını vermekle görevlidir.”

Hukuk eğitimi almak size neler kazandırdı?

“Vatandaşlık hak ve ödevlerini öğrendim, hukuk fakültesinde verilen eğitim sayesinde muhakeme yeteneğimi geliştirdim, devleti tanıdım ve öğrendim, Dünya ve Türkiye'deki siyasal, ekonomik ve toplumsal olayları ve gelişmeleri daha iyi analiz etmeyi öğrendim.”

Ege Oğuzhan KAPICI 11/A

Okulumuzdan mezun olan ve aynı zamanda ETİ'de çalışan mezunlarımızın düşünceleri:

1996 yılında Eskişehir Fatih Fen Lisesi ailesine katıldım. 1999 yılına kadar hayatımın en keyifli hatıralarını biriktirdiğim, ikinci evim olarak tarif edebileceğim okulumdan mezun olduktan sonra bu büyük ailenin bir parçası olmanın sorumluluğunu ve onurunu taşımaya devam ediyorum.

Eskişehir Fatih Fen Lisesinde yatılı olarak geçirdiğim üç yıllık eğitim öğretim hayatım boyunca hem teorik bilgi hem de hayat tecrübesi açısından son derece donanımlı öğretmenlerimizden edindiğim bilgi ve becerilerin kıymetini mezuniyetimden sonraki birçok tecrübemden yaşayarak anladım.

Yalnızca öğretmen kadrosuyla değil, aşısından temizlik personeline kadar tüm idari personeliyle birlikte kendisini öğrencilerini hayata hazırlamaya adanmış olan bu kurumun 3 yıl boyunca öğrencisi olmaktan ve hayatımın geri kalanında da bu ailenin bir parçası olacağımı bilmekten dolayı mutluyum...

Bekir ÖZKIR   EFFL 1999 MEZUNU

Tartışmasız Türkiye'nin en iyi okulları arasında gösterilen Fatih Fen Lisesinde 1996-1999 yılları arasında okudum. Eğitim ve öğretim bakımından bana kattıklarının ötesinde yatılı okul olması, başka bir yerden kazanamayacağım deneyimler kazanmama neden oldu

Arkadaşlardan, öğretmenlere, okul idarecilerden diğer çalışanlara kadar tam aile olduğumuz fen lisesi, mezuniyetimi takip eden yıllarda hem üniversite hem de iş hayatımı olumlu yönde etkilemiş, hedeflerimde beni bir adım öne taşımıştır.

Ali Kaan TAŞKIN   EFFL 1999 MEZUNU

ESKİŞEHİRSPOR'UN EFSANE KAPTANI İSMAİL ARCA İLE RÖPORTAJ

“Eskişehirspor nasıl kuruldu?”

İsmail ARCA: “Eskişehirspor 19 Haziran 1965 tarihinde üç kulübün birleşmesiyle kuruldu.”

“Futbolla nasıl tanıştınız, ne zaman futbola başladınız?”

İsmail ARCA: “Futbola 1965-1966 senesinde İnegöl Ortaokulu’nda başladım. İnegöl İdman Yurdu vardı o zamanlar amatör ligde. Bursa amatör ligde oynanan İnegöl İdman Yurdu vardı. İnegöl İdman Yurdu o sene küme düşmeme durumu olduğu için yaşlı olan arkadaşlar bize, gençlere bıraktı. Biz de o takımı şampiyon yaptık. Böyle futbol hayatım başlamış oldu.”

“İlk hangi kulüplerde oynadınız? Eskişehirspor’a transferiniz nasıl gerçekleşti?”

İsmail ARCA: “İnegöl İdman Yurdu’nda oynadım amatör olarak başladım. Bursa karmasına seçilerek Bursa karmasının penaltıcısı oldum. Bursa karmasında çok iyi maçlar çıkardım ve de Bursa karmasında çok iyi maçlar çıkardığımı gören arkadaşlarım beni Bursaspor’a teklif ettiler. Bursaspor beni çağırıp konuşalım dediler. Gittik, konuştuk fakat Bursalılar beni

almak istemediler. Bursa’ya İnegöl’e döndüm. İnegöl’de tekrar futbol hayatına başlayım derken bu sefer Eskişehir Fatihspor’dan, o zamanlar Eskişehirspor yoktu, bir teklif geldi. Eskişehir’e geldim. İmzaladım, geriye döndüm. Fakat geriye döndüğümde bunu öğrenen İnegöl İdman Yurdu yönetim kurulu ‘Niye oraya gittin?’ deyip beni tekrar zorladılar. Fakat Fatihspor tekrar İnegöl’e gelerek beni Eskişehir’e kaçırdılar. Eskişehir’e kaçırırken yolda Kurşunlu Köyü var, Kurşunlu Köyü’nde jandarma yolu çevirdi, arabayı durdurdu. Çocuk kaçırıyormuşsunuz, inin dediler. Bizim başkanımız o zaman avukat İsmail ÖZDEMİR aşağı indi, gerekli şekilde açıklamalar yaptı ve de yolumuza devam ettik. Buraya geldim. Burada bir evde bir hafta misafir edildim. Maça çıkmam gerekiyordu. Oynayacağımız Demirspor maçı çok iyi bir maçı. Maça çıktım, berabere kaldık ve buralı olduk.”

“Eskişehirspor’daki ilk maçınız hangisiydi, neler hissettiniz?”

İsmail ARCA: Eskişehirspor’daki ilk maçım zannederseniz 5 Eylül 1965, lig maçı daha doğrusu, Kasımpaşa maçı. Çok heyecanlıydım çünkü daha üç- beş ay önce amatör bir takımda top oynarken birden bire profesyonel bir takımda bir de bu kadar büyük bir seyirciye karşı futbol oynamam heyecan yarattı ama bu heyecanı yendim herhalde. 2-0 yendik ve de Eskişehirspor’da profesyonel hayatımız başlamış oldu.”

“Eskişehirspor’da ve millî takımda kaptanlık yapmak nasıl bir duyguydu?”

İsmail ARCA: “Eskişehirspor’da kaptanlık yapmak çok güzel bir şey. 1974’te Abdullah Matay ile arkadaşlarım geldiler ve bana ‘Kaptan olacaksın.’ dediler. ‘Ben biraz asabiyim.’ dedim. Bu konuda kaptanlık yapmak istemiyorum. Arkadaşlarımın, kardeşlerimin veyahut başkalarının kalbini kırmak istemiyorum. Onun için yapmak istemiyorum dedim. Yapacaksınız dediler. Böylelikle kaptanlık yapmaya başladım.”

“Peki millî takım?”

İsmail ARCA: “Millî takımdaki kaptanlık da çok özel bir kaptanlık oldu. Millî takım kaptanlığına erişmek güzel bir şey. Dokuz kez millî takım kaptanlığı yaptım. Çok da güzel maçlar oynadım. Ve de gerek takım arkadaşlarım olsun gerek yönetimdeki insanlar olsun yaptığımız kaptanlıkta hiçbir zorluk yaşamadım. O bakımdan koskoca

Türkiye’nin millî takım kaptanlığını yapmak çok büyük şeref ve onur benim için.”

“Eskişehirspor neden şampiyon olamadı?”

İsmail Arca: “Eskişehirspor’un şampiyon olamama nedeni başta masada kuvvetli olmamamız. Biraz o yönden biraz da şanssızlıktan. Hatta bir hatıra anlatayım size. Burada Galatasaray’la oynayacağız. Eskişehirspor -Galatasaray maçı burada var. Yenersen onların 2-3 puan üstüne çıkacağız, şampiyonluk garanti olacak. Fakat son beş dakikaya girince Galatasaraylılardan birisi şut attı onların koluna çarptı ona istinaden yine hakem gol verdi yani faullü bir gol oldu. Akabinde beş dakika sonra biz de aynı şekilde gol attık. Hakem olayı es geçince seyirci sahaya girdi. Maç yarıda kaldı. Hükmen mağlup olduk. Şampiyonluk gitti. Biz de bu sırada Türkiye kupasını Bursaspor’la oynuyorduk. Biz de dedik ki biz madem Galatasaray yüzünden bu şampiyonluğu kaybettik, Türkiye kupasını kazanacağız, Ankara’da Galatasaray’la kozumuzu paylaşacağız diye birbirimize söz verdik, anlaştık. Nitekim Bursa’da 1-0 mağlup olduk. Buradaki Türkiye kupasının rövanşında Bursaspor’u Halil’in gollerıyla 2-0 yenerek Türkiye kupasını kazandık. Ondan bir hafta-on gün sonra Ankara’da Galatasaray’la karşılaştık. 1-0 mağlubuz 1-1, 2-1 mağlubuz 2-2. Son raddeye geldik ama artık Galatasaray’ı suflase ettik yani Galatasaray bitsin diye bakıyoruz. Derken 3-2 oldu ve biz kupayı kaldırdık. Ertesi gün geldik. Böyle Hamamyolu’nda dolaşyoruz. Esnaf, eş-dost, taraftar çağırıyor, çay-kahve içiriyor. Oturduk muhabbet ettik. Niye bitirdiniz maçı, niye gol attınız diye bize fırça atıyorlar. Daha ne istiyorsunuz dedik işte kupayı aldık. Uzatmaya gitseydi 5 olacaktı onun için biz bitmesini istemiyorduk diye söyledik.”

“Şu kaçırılma olayından biraz bahseder misiniz?”

İsmail ARCA: “Eskiden böyle olaylar vardı. Şimdi ben amatör olduğum için, 1965’te Eskişehirspor kuruldu. 2 sene de amatör olarak oynadım. 1966 senesinde Genç Millî Takımı’na Yeşilköy’e indik. Yeşilköy’e indikten sonra Beşiktaş’tan beni aradılar. Eski futbolcu başkanları ‘Oğlum biz seni almak

istiyoruz.’ dedi. Gelirim dedim. Ne istersin dediler. İki yüz bin lira almak isterim dedim. İki yüz bin lira çok fahiş fiyat yani buradan taa öbür sokağa kadar daireleri, evleri alırsın. Şimdiki ünlü futbolcuların aldığı para gibi herhalde. ‘İki yüz bin lira çok para oğlum’ dedi. O zaman Beşiktaşlı Yusuf millî takımda oynayan en has adamlarıydı. Başkan ‘Ben onlara seksener bin lira para veriyorum, sen iki yüz bin lira para istiyorsun.’dedi. Başkanım dedim, bana da zaten yüz bin lira Eskişehirspor profesyonel olmam için verecek siz de yüz bin lira fazla verin geleyim dedim. O zamanlar 18-19 veya 20 yaşındayım. Olmadı, geldik. Bu sefer birinci ligde Cihat Arman Fenerbahçe’nin eski kalecisi, bizim antrenörümüz. O da illa bu sporcuyu alın diye Fenerbahçelilere

baskı yapıyor. Bu sefer amigolar beni Sazak Çiftliği’nde 20 Haziran’dan 1 Temmuz’a kadar orada misafir etti. 1 Temmuz’da mukavele imzalanıyor profesyonel olarak 1967’de. On gün orada hapsoldük. 1 Temmuz’da imzaladık. Hadi dediler nereye gidersen git. Böyle kaçırıldık.”

“Futbol hayatınızın en zor anı hangisiydi?”

İsmail Arca: “Çok zor günlerde top oynadım, güzel günlerde de top oynadım. En

zor günümde Göztepe maçını oynayacağız, 1971 senesinde. Eşimi annesiyle beraber hastaneye yatırdık. Doğum oldu. Kuvöze koydular, cumartesi günü de beni çağırdılar. Ben de kamptayım. Kuvözde çocuğumun öldüğünü söylediler. Bir sene sonra ben duydum, meğerse kuvözde tüp bitmiş, değiştirmeyi unutmuşlar, geç kalmışlar. Oksijen gitmemiş. Ben de bir sene sonra duydum bunu. Annesini aldım eve götürdüm. Sonra ben kampa döndüm. Ne yapayım ne edeyim. Pazar günü cenazeyi çocuk mezarlığına gömdük. Kampa doğru gidiyorum. Sanki bataklığın içindeyim. Birileri sanki beni aşağı doğru çekiyor birileri de yukarı doğru çekiyor. Ben ortadayım, bir şeyler yapmam lâzım. Ya yukarıda çekenler arkadaşlarım herhalde, öyle tahmin ediyorum yani. Ya yukarıya tutunacağım yeniden yapılanacağım, dünyaya geleceğim ya aşağıya gideceğim, kaybolacağım. Yani böyle bir şeyler olacak. Kampa geldim. Dediler ne yaparsın edersin sen bilirsin dediler. Oynarım dedim oynadık. Herhalde 1-0 yendik. Ama nasıl oynadım, nasıl koştum, nasıl gittim onu hiç hatırlamıyorum desem yeri var yani. Bunun gibi bir sürü olay daha yaşadım. Meselâ burnum kırıldı, devam ettim. Çatladı burnum, yine devam ettim. Fenerbahçe maçında beyin sarsıntısı geçirdim. Uçarak kafa vurdum. Topa vuruyorum diye benim kafaya vuruyorlar. Kale arkasındaymışım birisi konuşuyor bilmiyorum. Yat dediler yattık masaya. Ayağımın altını ellediler çektim, his var dediler. Fazla bir şey yok sen git yarın gel dediler. Geldik eve ama bütün gece kafa hep öttü. Derken ertesi gün gittik, baştan aşağı kontrole. Bir kovanın içine su doldurursun dediler, su dolu kovanın içine karpuzu koyarsın, karpuzun kenarına vurduğunda nasıl karpuz nasıl dalgadan dolayı sallanırsa senin de darbeden dolayı birazcık kafa sallanmış. Devam et dediler.”

“Efsane takımın başarısının temel nedenleri nelerdi?”

İsmail ARCA: “Efsane takımın başarısı ilk önce futbolu sevmek, Eskişehir’i sevmek, taraftarı sevmek, mesleğini sevmek, çok yakın dostluk arkadaşlık kurmak, eşittir başarı.”

“Unutamadığınız maçlar var mı?”

İsmail ARCA: “İşte unutamadığım maçlar bu anlattığım maçlar. Kasımpaşa maçı, millî maçta gol attım. 1-0 mağlupken 1-1 yaptım. Ondan sonra 2-1 yendik İsviçre’yi. Bursaspor ile çok özel maçlarımız oldu. Ben İnegöllü olup da Bursaspor beni beğenmediği için ben Bursa maçlarına millî maç oynar havasında çıkardım. O bakımdan benim Bursa maçlarım özeldi ve de Bursa’ya gol atmanın sevincini de yaşadım. Bir de unutamadığım maç düştüğümüz sene Beşiktaş maçı. Futbolu bıraktığım sene, 1982. Çok unutamadığım maç var ama bunlar unutamadığım önde gelen maçlar.”

“Peki büyük kulüplerden teklif aldınız mı?”

İsmail ARCA: “Beşiktaş’tan, Fenerbahçe’den teklif aldım. Fenerbahçe’den iki kere teklif aldım. 1975’te aldım. 1975’te Emin Cankurtaran dedi ki ‘Biz seni almak istiyoruz ne istersin?’ Üç yüz elli bin lira istedim. ‘İki yüz yirmi beş bin liraya gelir misin?’ dedi. Gelmem dedim ve gitmedim. Burada çok mutluydum. Çünkü Eskişehir ve Eskişehirspor çok güzeldi.”

“Şu an pişman değilsiniz yani?”

İsmail ARCA: “Yok, burada oynadığım için mutluyum.”

“Tekrar Eskişehirspor nasıl efsane olabilir?”

İsmail ARCA: “Zor soru. Efsane olabilmesi için sporcu, dediğim gibi Eskişehirspor’u sevecek, Eskişehir’i sevecek, taraftarı sevecek, arkadaşını sevecek. Hepsi birbirine bağlı şeyler. Bir de mesleğinin icap ettiği şeyleri yapacak. İcap ettiği şeyler: kendine bakmak, mesleğine önem vermek, arkadaşlarına önem vermek. Eskiden bizim on birde kulübün talimatnamesi vardı, gece on birde yatman gerekiyordu. Evde bulunurdu, bulunmazsa ceza vardı. Arkadaşlara çaya, kahveye, yemeğe giderdik. Ben derdim, saat yedide yemek, sekizde kahve gelsin, dokuzda çay gelsin, on bire çeyrek kala kalkarım derdim. Ben kalkardım. Kaptan olduğum için ilk önce benim kalkmam lâzım. Ön tekerlek nereden giderse arka tekerlek de oradan gider. O bakımdan öyle olması icap ediyordu.”

“Futbolu ne zaman bıraktınız?”

İsmail ARCA: “Futbolu 1982’de, 37 yaşında bıraktım. Şunu da söyleyeyim, ben esas 1945’liyim. Üç yaş küçülttü beni federasyon, genç millî takıma almak için. 37 yaşında futbolu bıraktım. Bir sene daha rahat oynardım ama yönetim kabul etmedi. Oynamadım, bıraktım.”

“Antrenörlük hayatınızdan biraz bahseder misiniz?”

İsmail ARCA: “Antrenörlük hayatım 1987-88 senesinde antrenörlük hayatım başladı. Ondan sonra 1989-89’da Kütahyaspor’u çalıştırdım. 1989-95 İnegölspor’u çalıştırdım. 1996’da İskenderunspor. 1995’te genç millî takım antrenörlüğü, 1991’de Eskişehirspor’da üç ay dört maç kaldım. Dayanamadım bıraktım. 2000 senesinde Eskişehirspor’un alt yapıda çalışarak alt yapıyı güzel bir tesis yaptım desem yeri var. Kanlıkavak Eskişehirspor Altyapı Tesisleri. Orada güzel bir tesis yapıldı. Orası

için herkesten maddi manevi yardım aldık. Esnaftan da maddi manevi yardım alarak bir de belediyenin de yardımıyla orayı güzel bir tesis yaparak şimdi Eskişehirspor Kulübü için faydalı olan bir tesis kazandırdık.”

“Eskişehirspor’un şu anki durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?”

İsmail ARCA: “Eskişehirspor’un şu anki durumu iyi. Eğer maddi durum çözümlerse herhalde başarılı olur.”

“Geçmişten günümüze Eskişehirspor taraftarını anlatır mısınız?”

İsmail ARCA: “Biz Eskişehirspor taraftarıyla yani biz dediğim o zamanki futbolcular, bizler dediğim gibi iç içeydik. Ben kurulduğu zaman, 1965 tarihinde kuruldu ama o zaman Ticaret Lisesi’ne gidiyordum. O zaman sabah giderken çay içmeye çağırırlardı, öğleyin gelirken yemek yemeye çağırırlardı. Hep birbirimizi tanırdık taraftar olarak. Bir de bizim sahada nasıl mücadele ettiğimizi, neden yapamadığımızı, nasıl yaptığımızı gayet iyi bilirlerdi. İç içe olduğumuz için huyumuzu suyumuzu hepsini bilirlerdi. O yüzden başarı herhalde oradan geliyordu.”

“Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı? Eskişehirspor’la ilgili, Türk futboluyla ilgili?”

İsmail ARCA: “Bana göre Türk futboluyla ilgili bu yabancı sayısı olayı biraz hatalı. Yabancı olayında biraz aşırılığa kaçıldı. Çünkü öyle olunca altyapıdan adam yetişmiyor. O yüzden biraz bu konuda Türk futbolu zorluk çekiyor. Bunu halletmeleri lâzım. Nasıl hallederlerse. Eskişehirspor’da da maddiyat bilhassa altyapıyı engelliyor. Ben olsam alt yapı için buradaki sayılı zenginlerden, kim var burada? SARAR gibi başkaları gibi. Bana sen yönetim kurulu olarak üst yapıya maddi manevi yardım etme. Alt yapı senin. Yedir, giydir, içir. Başarı senin. Eğer biz senden aldığımız sporcuyla satarsak fiyatın %10’unu sana veririz gibi böyle bir anlaşma ile belli kişileri getirirse iyi yerlere gelir ama bu şekilde gelmesi çok zor. Şimdi duyuyorum dört ay maaş alamayanlar var. Dört ay maaş alamayan antrenör nasıl gelip de çalışacak veyahut sporcuya maddi manevi bir şey söz verdiysen veremiyorsan o sporcu sana nasıl hizmet edecek? O yüzden alt yapı çok önemlidir.”

“Gençlerimize ne gibi mesajlar verirsiniz?”

İsmail ARCA: “Gençlere parantez içinde bir sürü şeyler söyledim. Hangi işi yapacaklarsa sevecekler. Öğretmenlik mi yapacak, sevecek. Ustalık mı yapacak, ustalığı sevecek. Yeniden dünyaya gelsem yeniden sporcu olurum. Bütün branşları yaptım. İnegöl Orta Okulu’nda futbol, voleybol, basketbol, hentbol, gülle, disk, yüksek atlama (rekor kırdım), ipe tırmanma, ters takla. Aklına ne geliyorsa yaptım. O bakımdan bir tek bel fitiği var o da fazla yıprandı herhalde. Bir daha dünyaya gelsem yeniden sporcu olurum, seviyorum çünkü.”

BİLİMSELLİK – BİLİNÇSİZLİK

Ortalama bir sayfa metni kaç dakikada yazarsınız? Bu süreyi eğer test etmek isterseniz herhangi bir metni elinize alıp bunu yazmayı deneyebilirsiniz. Sayfanın tamamını yazmaktan çok belirli bir süre içerisinde ne kadar sürede yazdığınızı inceleyebilirsiniz. Bu ufak deney sonucunda bilimsellik ile bilinçsizlik arasındaki farkı anlamış olursunuz. Eğer kullandığınız klavye Türk diline

en uygun ve Türk dili için üretilmiş F klavye ise bir sayfayı yazmak sadece 5 dakika sürecekken diğer klavyelerle bu süre 15 20 dakikayı bile geçebilir. Güncel hayatımızda ve iş hayatında başında saatlerimizi harcadığımız bilgisayarın en önemli giriş donanımı olan Klavyeyi ne kadar verimli kullanabiliyoruz? Sadece 2 veya 3 parmakla klavyeye bakarak ve okuduğumuzu anlamadan yazmak sizce verimli midir? Peki Türk dili için dizayn edilmiş ve bakmadan on parmakla yazılabilen ve yazılanın anlaşıldığı F klavye sizce verimli midir?

Q klavyenin nasıl dizayn edildiğini biliyor musunuz? Daktilolar hepimizin bildiği üzere hızlı yazmaya uygun aletler değildir. Art arda hızlıca birkaç tuşa basıldığında daktilo takılmakta ve harfler üst üste binmektedir. Zamanında da daktilo kullanımı yaygın iken bu harflerin üst üste binmesi sorunu ortadan kaldırılmak istenmiştir. Bunun için de hızlı yazmamak ve yazıcının mümkün olduğunca çok sürede az vuruş yapabilmesi için bir klavye dizayn edilmiştir. Ve bu klavyeye de Q klavye denmiştir. Eğer Q klavyeyi incelersek bunu kendimiz de kanıtlamış olabiliriz. Neredeyse bütün dillerde a, e, k, m harfleri en sık kullanılan harfler iken klavyede en zor ulaşılabilen yerlere konması sizce tesadüf müdür? O zamanın şartlarına uygun olsa bile şu anda iş verimini azaltan Q klavyeyi maalesef yayılması sonucunda tedavülden kaldıramıyoruz. Bunun yanında F klavye Türk dilindeki 29. 934 kök kelimenin incelenmesi ve sık kullanılan harflerin güçlü parmaklara yerleştirilip dizayn edilmesiyle oluşturulmuş dünyanın en bilimsel klavyesidir.

On parmakla, klavyeye bakmadan yazma yönteminin bilgisayar kullanımında yaygınlaşmaması nedeniyle özellikle yazı işlerindeki ve işlemlerindeki zaman ve emek israfı büyük oranlarda bulunmaktadır. 8-10 sayfalık bir raporun 1-2 parmakla bilinçsiz olarak yazılması ile on parmakla klavyeye bakmadan yazılması arasında 4-5 katı bulan verim farkı genellikle göz ardı edilmekte ve düşünülmemekte, hatta bilinmemektedir.

Ülkemizde bilgisayarların bilinçsiz kullanılmasının ve On parmakla kullanım yönteminin yaygınlaşmamasının baş etkeni, bilgisayarlarda Türk dilinin özelliklerine ve Türk Standardına uymayan klavyelerin sorumsuzca yayılması, bunun da nedeni, bilinçsiz ve kuralsız ithalât rejimimizdir. Gümrük kanunları; mekanik, elektrikli ve elektronik daktilo klavyelerinin Standart Türk Kodu'na uymasını zorunlu kıldığı halde, bilgisayar klavyeleri bu hükümden muafmiş gibi (yorum hatalarıyla) mevzuat ihlâl edilmektedir.

Türk yarışçılar F klavye ile Dünyadaki herkese meydan okuyor!

Intersteno Uluslararası Bilgi ve İşlem Federasyonunun düzenlediği Türkiye ve Dünya Klavye şampiyonalarında Intersteno-TURK grubu Dünyada bugüne kadar 16 dilde katıldığı yarışlarda şampiyonluklar ve sayısız dereceler kazanmıştır. Her sene internet üzerinden Türkiye şampiyonaları ve Dünya şampiyonaları yapılmakta, bunun yanı sıra 2 yılda bir herhangi üye bir ülkede Büyük yarışlar düzenlenmektedir. Son birkaç yıla bakıldığında Türkiye'nin dağıtılan ödüllerin 3'te 2'sini aldığını görebiliriz. Son yıllarda Türkiye Pariste yapılan kongrede 2 şampiyonluk, Belçika'da yapılan

kongrede 1 şampiyonluk, Macaristan’da yapılan kongrede ise 3 farklı dalda şampiyonluk kazanmıştır. Bunda Türk dilinin en bilimsel klavyesi olan F klavyenin katkısı tartışılmazdır.

İsteyen herkesin kendi istediği türden klavyeyle katılabildiği bu yarışlarda oldukça bariz bir F klavye farkının olduğu hissedilmiştir. Hatta bunun üzerine Bazı yabancı yarışçılar itiraz etmiş. Türklerin F klavyeyi bir nevi doping olarak ürettiğini söylemiştir. Bunun üzerine Türklerin yarışlardan diskalifiye edilmesi söz konusu olmuşsa bile bu klavyenin bilimselliğinin örnek alınması gerektiği vurgulanmıştır. Bu şekilde Türkiye INTERSTENO’nun en köklü ve en başarılı grubu olmuştur.

Mehmet KURT
Eskişehir Fatih Fen
Lisesi Öğrencisi.

(2015-2016 Türkiye
Klavye Şampiyonası
Türkiye 1.si ve 2017
Dünya Klavye
Şampiyonası 17- 20
yaş kategorisinde
Dünya 3.sü)

İhsan YENER

F Klavyenin Mucidi

Mehmet KURT 12/D

***ESOGÜ Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü Genel Biyoloji Anabilim Dalı Başkanı
Öğretim Üyesi Prof. Dr. Adnan Ayhancı ile “Kanser” Üzerine Röportaj***

Merhaba! Bize biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

“1985 yılında Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümünü kazandım. 1989’da bölüm ve fakülte birincisi olarak mezun oldum. Aynı yıl biyoloji bölümümde asistan olarak göreve başladım. 1997 de doktoramı Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümünde tamamlayarak yardımcı doçent doktor oldum. 2011 yılında doçent 2016 profesör oldum. Halen Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümünde profesör olarak görev yapmaktayım.”

Biyoloji bölümünde bilgi sahibi olmayanlar için bize biraz bu bölümden bahsedebilir misiniz?

“Biyoloji canlıları inceleyen bilim dalıdır. Canlı sayılmayan virüsten tutun da bakteri mantar su ve kara yosunları ve hayvanları su ve kara bitkilerini ayrıntılı bir şekilde inceleyen bunların doğadaki yerlerini ve önemlerini anlamaya çalışan, canlıların yeryüzündeki yayılışlarını ve bu yayılışların nedenlerini araştıran, canlı çevre etkileşimlerini ve çevrenin önemini, neden korunması gerektiğini ortaya koymaya çalışan çok kapsamlı bir bilim dalıdır. Diğer taraftan hastalıkları ve nedenlerini araştırıp çare bulmaya çalışan da yine büyük oranda biyoloji mezunları olan biyologlardır.”

Kanser' hakkında bilgi verebilir misiniz?

“Kanser, normal olarak büyümesini ve gelişmesini sürdüren hücrelerin kontrolden çıkarak anormal bir çoğalma ile karakterize edilen bir hastalıktır. Kanserleşen bir hücre normal bir hücre gibi doku kurallarına uymaz. Çok hızlı bir şekilde çoğalır ve bazen kötü huylu kanserlerde olduğu gibi diğer dokulara da yayılarak hastanın çoğu zaman ölmesine neden olabilir.”

Çalışmalarınızda karşınıza çıkan problemlerle nasıl baş ettiniz?

“Bilimsel çalışmalar ekip çalışmalarıdır. Ancak ekip kadar önemli olan kullanmanız gereken ekipmandır. Bunlara her zaman ulaşmak özellikle ekonomik nedenlerden dolayı çok kolay

olamamaktadır. Ancak son zamanlarda ülkemiz bilimsel çalışmalara çok önem vermekte ve bu çalışmaları TÜBİTAK, BAP, DPT gibi kuruluşlar tarafından desteklemektedir.”

Sonuca ulaştığınızı nasıl anlarsınız?

“Biyoloji alanında laboratuvarlarda bilimsel çalışmalar deney hayvanları, çeşitli hücre kültürleri ve çeşitli organizmalar kullanılarak yapılmaktadır. Bu deneylerin sonucunda elde edilen veriler değerlendirilir ve rapor haline getirilir. Araştırma sonuçları her zaman ortaya atılan bilimsel

hipotezi desteklemeyebilir. Ancak yine de bu bir araştırma sonucudur. Örneğin; bir X maddesinin şeker hastalığına iyi geldiği söylenebilir. Ancak yapılan çalışmada bu maddenin şeker hastalığına iyi gelmediği saptanabilir. Bu bir sonuçtur ve bu bilgidenden de yararlanılabilir.”

İlgilendiğiniz kanser türü kimlerde ve hangi durumlarda görülmektedir?

“Kanser genellikle genetik bir hastalık olmakla birlikte epigenetik nedenlerle de ortaya çıkabilmektedir. Epigenetik nedenler arasında kişinin yaşam tarzı, beslenme şekli, işi, kötü alışkanlıkları (sigara, alkol vs.), çeşitli kimyasallar, zararlı ışınlarla maruz kalma ve kanser yapan virüsler sıralanabilir. Kanser her yaşta ve her cinsten insanda hatta hayvan ve bitkilerde görülmekle birlikte belli kanserlerin erkek ve kadınlar arasındaki dağılımı farklı olmaktadır. Örneğin; erkeklerde prostat ve akciğer kanserleri kadınlarda ise meme ve rahim kanserleri daha fazla görülmektedir.”

Kanser hastalığını engellemenin yolları var mıdır?

“Kanserin genetik nedenlerini ortadan kaldırmak zordur. Ancak epigenetik nedenleri ortadan kaldırırsak örneğin; sigara ve alkolden uzak kalırsak özellikle akciğer ve karaciğer kanserlerini önemli oranda engelleyebiliriz. Yine güneş ışınlarından ve diğer zararlı ışın kaynaklarından, zararlı kimyasallardan uzak kalırsak, yaşam ve beslenme tarzımızı düzeltirsek önemli oranda kanserden kaçınmış oluruz.”

Maliyeti ne kadardır?

“Ne yazık ki günümüzde kanser hala tedavisi olmayan bir hastalıktır. Yapılan tedaviler yani kemoterapi, radyoterapi ve diğer tedavi yöntemleri genellikle semptomatiktir yani geçici çözümlerdir. Diğer bir deyişle hastalık ortadan kalkmamaktadır. Bu nedenle uzun süren bir tedavi süreci, maliyeti oldukça yüksek olan ilaçlar ve girişimler ekonomik anlamda hem hastaya ve yakınlarına hem de ülke ekonomisine çok yük olmaktadır.”

Kanser konusunda diğer ülkelere başarılı rakip olabilecek formül bizde var mı?

“Her ülke büyük oranda bütçelerle bu amansız hastalığın üstesinden gelebilmek için çabalamaktadır. Ayrıca bilimsel çalışmalarda ülkeler arasında derin iş birlikleri yapılmaktadır. Bunun dışında müstakil çalışan bilim insanları da bulunmaktadır. Bu alanda çalışan herkes kansere çareyi kendisi bulmak ister.”

Referanslarınız oldu mu, olduysa onlar kimlerdi?

“Lisans hayatımdaki bazı hocalarım, mastır ve doktora aşamasında özellikle danışman hocam Prof. Dr. Ruhi UYAR, sevgili hocalarım Prof. Dr. Ahmet ÖZATA ve Prof. Dr. Yalçın ŞAHİN hocalarım beni motive ettiler.”

Bu gibi çalışmalarda olumsuzlukların önüne nasıl geçilebilir?

“Bilimsel çalışmalar çok hassas çalışmalardır. Bu nedenle ekip ve ekipman kadar çalışmaların da çok dikkatli ve özenli yapılması gerekir. Böylece muhtemel olumsuzlukların önüne geçilmiş olur.”

Çalışma düzeniniz nasıldır?

“Öncelikle bu çalışmalar ekip çalışmalarıdır. Ekipteki herkes görevini ve görevinin önemini bilir. Çalışmalar belli bir düzen içerisinde yapılır. Çalışmaya başlamadan önce amaç belirlenir, hipotezi ortaya konur ve bu hipotezin doğruluğunu saptamak için bilimsel literatür taranır. Daha sonra da bilimsel çalışmaya başlanır. Çalışma sonunda elde edilen veriler değerlendirilir.”

Bu tür çalışmalara sizi yönelten ne oldu?

“Üniversiteye başladığımdan beri hep kanser araştırmaları yapacağımı ve kansere çare bulacağımı düşünüyordum. Mezun olduktan sonra tıp fakültesinde başladığım mastır ve doktora programlarında aldığım dersler beni bu konuda daha da heveslendirdi ve tezlerimde yine kanser üzerine oldu.”

Bu çalışma nasıl başladı?

“Yüksek lisans ve doktora sırasında danışman hocam tarafından kanser araştırmaları üzerine yönlendirildim.”

Bu çalışmanın devamı gelecek mi?

“Hali hazırda devam etmektedir.”

Öğretim yıllarınızda araştırmacı ruhunuz kendini belli etmiş miydi?

“Üniversiteye başladığımdan beri hep kanser araştırmaları yapacağımı ve kansere çare bulacağımı düşünüyordum.”

Önceden yaptığınız bu gibi çalışmalarınız oldu mu?

“Hem mastır hem doktora da kanser üzerinde çalışmalar yaptım.”

Kanserle ilgili ilk denemeleriniz nelerdir?

“İdrar torbası kanseri.”

Denemelerinizde ilk karşılaştığınız sonuçta hemen sonuca ulaştınız mı?

“Bilimsel çalışmalar da tek bir sonuç yeterli olmaz. Aynı çalışma üzerinde çok sayıda deneyler veya araştırmalar yapılmalıdır.”

Sizin yolunuzdan gitmek isteyen gençlere neler tavsiye edersiniz?

“Bilimsel çalışmalar uzun yorucu hemen sonuç alınamayan çalışmalardır. Bu nedenle büyük bir özveri dikkat ve sabır gerektirir. Ayrıca çok okumak, merak etmek ve araştırma yapmak gerekir. Bilim insanı bilimsel çalışmayı kendini bir yaşam tarzı olarak seçmelidir.”

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

“Eskişehir Fatih Fen Lisesi’ne bir konferansa gelmişim. Öğrencilerin sordukları soruları hatırlıyorum hepsi çok ilgili ve meraklıydı. Neredeyse üniversite düzeyinde sorularla karşılaştım. Öğrencilerin bu birikimi ülkemizin geleceğiyle ilgili beni çok heyecanlandırdı ve ümitlendirdi. Dolayısıyla çok özverili ve değerli hocalara sahip olduklarını düşündüm. Okulunuzdan çok değerli araştırmacılar çıkacağını düşünüyorum. Başarı dilekleriyle...”

(ESOGÜ Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü Genel Biyoloji Anabilim Dalı Başkanı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Adnan Ayhancı Hocamıza öncelikle okul dergimize röportaj verdiği için çok teşekkür ederiz. Ayrıca kendisine ve ekip çalışanlarına da hem ‘yapay kan’ hem de ‘kanser’ konusunda yaptıkları önemli çalışmalarda başarılar dileriz. Cengiz ARSU)

EFFL Mezunlarıyla Röportaj

Fatih Fen Lisesinin size bir şeyler kattığını düşünüyor musunuz?

YAVUZ: Elbette katmıştır hem akademik hem de insani ilişkiler anlamında bir yerlere gelebildiysek en büyük pay sahiplerinden biri okuldur.

ATAKAN: Güzel arkadaşlıklar edindik başarılı insanlarla bir arada bulunduk bu arkadaşlar inşallah ileride güzel yerlere gelecek güzel bir çevre oluşturduk kendimize.

Fatih Fen Lisesi beklentilerinizi karşıladı mı?

YAVUZ: Gelirken zaten pek bir şey beklemiyordum bu okulun kötü olmasından kaynaklı değil ben Kabataş Lisesi'nden sıkıntı çektiğim için zorunluluktan geldim bu yüzden fazla bir şey beklemiyordum ama okulun hiç bir eksik tarafını görmedim.

ATAKAN: Sınavlara hazırlık hususunda pek bir sıkıntı çekmedim ama akademik çalışmalar projeler hususunda eksiklikler var sosyal faaliyetler hususunda çok eksiklikler var.

Üniversite hayatının liseden ne farkı var?

YAVUZ: Bir kere ben ilk gün çok şaşırđım mesela bu kadar çok insan nasıl sığıyor bu okula gibisinden üniversitede baya her yer hareketliydi falan nüfus çok fazla çeşitlilik çok fazla bir sürü sosyal kulüp var burada liseden farklı olarak ilgilendiğim şeylerle daha çok meşgul olabiliyorsun.

ATAKAN: Aldığım eğitim farklı lisede sınava yönelik eğitim alırken üniversitede akademik eğitim alıyorsun lisede ortam daha samimi üniversitede daha çok kişiyi tanıyorsun ama samimi değilsin.

Okuldaki yazılılarda başarı durumunuz nasıldı?

YAVUZ: 9 da başka bir okuldan geldiğim için ve SBS den yeni çıktığımızdan dolayı 9 da çalışmadım 9 da 41.ciydim çok iyi değildi ortalamam o yüzden başarılı olamayacağımı düşündüm ondan sonra sınav döneminde çalışmaya başlayınca ortalamam git gide yükseldi son seneye de bu moralle girince ben TM ciydim ama fen sınavlarına da girdim LYS fende hiç çalışmamama rağmen iyi yaptım.

ATAKAN: 30.cuydum bende lise hayatım boyunca çok ders vardı çoğuna ilgim yoktu. O yüzden fazla özen göstermedim. Fen derslerinde çok iyiydim. Üniversite sınavında okulda sayısalda 2. oldum. 9. Sınıflar buna bakarak feyz alabilirler.

Bir fen lisei olarak okuldaki sosyal faaliyetler hakkında ne düşünüyorsunuz siz de bu faaliyetlere katıldınız mı?

YAVUZ: 9'da 10'da çok etkinliğim olmadı. 11. Sınıfta Yüksel Hoca'yla Eskişehir liseler arasında okuma etkinliğine katıldık ve Nurettin Topçu'yu tanıttık. O sene aynı zamanda liseler arası münazara yarışması vardı. Cengiz Hoca'yla beraber hazırlandık o sene ve 1. olduk. Aynı zamanda okul dergisi çıkarmaya çalıştık ama bazı nedenlerden dolayı çıkaramadık.

ATAKAN: Bir devlet okulunda sosyal faaliyetler olarak neler yapılabilir bilmiyorum ama üniversiteye kıyasla etkinlikler çok az yaptığım faaliyetler. 11. Sınıfta Cengiz Hoca'yla beraber hazırlandığımız liseler arası münazara yarışmasına katıldım ve 1. olduk. Okul başkan vekilliği yaptım, Tübitak projesi hazırladım. İmkânlar kısıtlı gibi görünse de yapan yapar.

Çalışan ve çalışmayan öğrenci arasındaki fark nasıldı ?

YAVUZ: Çalışmayanlar üniversite sınavında baya sıkıntı yaşadılar 9'da çalışmayıp sonradan çalışanlardan bazıları ilerleme kaydettiler.

ATAKAN: Bence SBS de insanlar son 2 ay çalıştıklarında başarılı olabiliyorlardı üniversite sınavında ise son 1 yılda yaptıklarıyla bir yerlere gelebiliyorlar ama üniversitede böyle olması zor dersler ağır endüstri mühendisliğinin bile çok ağır matematik dersleri var.

İstedığınız bölümü/üniversiteyi kazanamasaydınız tercih edeceğiniz bölüm/üniversite ne olurdu?

YAVUZ: Ben Boğaziçi psikoloji sosyoloji veya felsefeyi tercih ederdim.

ATAKAN: Boğaziçi endüstrinin en önemli başarı faktörü sahip olduğu çevre. Bu yüzden ben başka bir üniversitede endüstri mühendisliği tercih etmeye cesaret edemezdim. Kazanamasaydım ya Boğaziçi makineye giderdim ya da tıp düşünürdüm. Ama öyle olsaydı pek mutlu olabileceğimi düşünmüyorum.

Boğaziçi'nde yaşam nasıl?

YAVUZ: Benim yurdum uçaksavar kampüsünde. Güney kampüsüne 10 dk. mesafede, kuzeye 5dk mesafede. Uçaksavar kısmı baya sakin, sadece yurtlar ve kültür merkezi var. Öğrenciler oralarda fazla takılmıyor. Okul çevresi daha kalabalık daha çok kafe tarzı yerler var. Ben şuan eğitimimi kuzey kampüsünde alıyorum. Seneye güney kampüsünde eğitim alacağım. Okulda çok etkinlik yapılıyor. Okulun sinema salonu var. Sosyal kulüpler çok aktif. Ben hazırlık okuyorum. Derslerde boş kalmıyoruz. Hazırlık

olmasına rağmen gayet zorluyorlar. Çaba sarf etmek gerekiyor.

ATAKAN: Ben Kilyos'ta okuyorum. Hazırlıktakilerden yaklaşık 1000 kişi Kilyos'ta, 800'e yakın kişi de Yavuzla beraber Güney'de okuyor. Herkes yeni geldiği için insanlar kaynaşmak istiyor, ortam güzel. Kilyos şehir dışında, Karadeniz kıyısında yapılacak pek bir şey olmadığı için insanlar daha çok birbirleriyle etkileşim halindedir. Hazırlıkta dersler çok yoğun işleniyor. %85 derse katılma zorunluluğu var. Yoksa sınıfta kalıyorsun, yurttan atılıyorsun. Hazırlık geçme sınavına giremiyorsun. Günde 4 saat derse giriyoruz. Dersler 75 dakika yani haftada toplam 18 saat derse giriyoruz.

Boğaziçi'ndeki sosyal kulüplerden ve kariyer kulüplerinden bahsederseniz?

YAVUZ: Ben sosyal kulüplerden bahsedeyim. Ben 4 kulübe üyeyim. İşletme ve ekonomi, sinema, fotoğrafçılık, edebiyat. Sosyal kulüpler çok aktif olarak çalışıyor. Hepsi organize olmuş. Ben sinema kulübünü örnek veriyim. Mesela sinema kulübü her hafta bir eleştirmen ya da sinema grubunu konferans için çağırıyor. Boğaziçi Üniversitesine ait Mithat Alan Film Merkezi var. Orada sinema gösterimleri yapılıyor, sinema tarihi anlatılıyor, sinema eğitimi veriliyor. Oyuncu, senarist, yönetmen tarzı sinemayla ilgili kişiler çağırılıyor. Sinebu diye bir yer var. Orada sadece film gösterimleri yapılıyor. Eski filmlerden vizyondakilere kadar gösteriliyor.

ATAKAN: Ben kariyer kulüplerinden bahsedeyim. Yönelim araştırması kulübüne

üyeyim, endüstri mühendisliğinde okuyanlar ağırlıklı olarak tercih ettiği bir kulüp. 1988'de kurulmuş o zamandan beri organize bir şekilde çalışıyorlar, sistematizeler. Çok fazla arkadaş edinebiliyorsunuz, ortam samimi. Mesela 3.sınıfa geldiniz, 4.sınıftan bir arkadaşınız size staj bulabiliyor veya orada tanıştığınız bir iş adamı sayesinde iş imkânı bulabiliyorsunuz. Bunun gibi çok fırsatları var, her şeye hazırlıyorlar. Bir şirket gibi çalışıyorlar bu şekilde şirket ortamını öğreniyorsunuz. İnsanı direk iş hayatına hazırlıyor. Büyük iş adamlarına konferanslara davet ediyoruz onlarla özel olarak konuşma imkânımız oluyor.

Biraz da sosyal kulüplerden bahsedeyim. Türkiye'nin en iyi dağcılık kulübü Boğaziçi

Üniversitesi'nde. Fotoğrafçılık da keza öyle. Her hafta bu kulüpler geziler düzenliyor. Gerçekten çok kapsamlı bir şekilde çalışıyorlar. Kendinizi geliştirme açısından çok yararlılar.

Lise hayatında keşke yapsaydım dediğiniz bir şey var mı? ATAKAN: Ben bir enstrüman çalmayı çok isterdim. Arkadaşlarımla okulda kişilerle daha samimi olmak isterdim. İnsanlarla daha iyi geçinmek isterdim. Burada biz birlikte büyümenin samimiyetini yaşadık. Bunlar basit gözükse de çok önemli şeyler. Burası eski fen lisesi anlayışını muhafaza eden, köklü bir okul. Okulumuzda çok tecrübeli öğretmenlerimiz var. Keşke onlarla da bir projem olsaydı.

Yavuz Selim KAÇMAZ
2016 EFL MEZUNU
2016 LYS TM3 Türkiye 4.sü

Boğaziçi Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Ahmet Atakan DEMİRKAN
2016 EFL MEZUNU
2016 LYS MF3 Türkiye 302.si

Boğaziçi Üniversitesi
Endüstri Mühendisliği

İsa ÖZDEMİR (12/B)

26 Yılın Ardından...

Bozüyük' ün ilk şehidi olan Cengiz Ünlü'nün babası Ali Ünlü ve annesi Kıymet Ünlü içlerinde biriktirdiği duyguları paylaştılar.

Şehit ailesi olmak nasıl bir duygu?

“Öncelikle gurur verici. Ama evladın vefat ediyor sonuçta mutlu olman asla mümkün değil. Yaşayan kişiler çok daha iyi anlayacaktır.”

Peki terörün tamamen ortadan kalkması için neler yapılabilir?

“Devletin tüm kurumları bütün olarak hareket etmeli ve birlik ve beraberlik bozulmamalıdır.”

Devletin şehit ailelerine karşı davranışlarını nasıl buluyorsunuz?

Anlayışlı ve destekleyici davranışlarda bulunuyorlar.

Oğlunuz Cengiz Ünlü ' nün şehit olduğu haberini nasıl aldınız?

“Gece iki üç gibiydi karakoldaydım o zamanlar. İlçe Jandarma arabası iki defa geçti. Ben tabii bir şüphelendim. Üçüncüye yanıma geldiler. Tanıyorlarmış beni. Oğlunuz rahatsızlandı dediler. İçime bir ateş düştü ki yirmi altı senedir hissediyorum bu duyguyu.”

Bu sırada şehidimizin annesine de yaşadıklarını soruyoruz.

“Gece iki üç gibiydi telefon çaldı. Yakın bir akrabamız beni aradı. Cengiz rahatsızlandı buraya getiriyorlarmış dedi. Nasıl bir soğukkanlılıkla

söylediysem vuruldu mu yoksa neden getiriyorlar dedim. İçim bir buruk Ali'yi aradım, açmadı. Hemen Boğazköy'ü aradım. Önce görevde dediler. İçime kurt düştüğünden inanmadım. İki üç kez daha aradım. Asker en sonunda başka bir numarayı veriyorum teyze sana oradan cevap versinler dedi.

Yanıtlayamadı çocuk ne diyeceğini bilemediği için. Er miydi asker miydi diye sordular. Astsubay dedim. Düşündü düşündü maalesef şehit olmuş dedi. Ben şehit olması için mi gönderdim dedim kapattım telefonu. Baban da Işıklar Askeri Lisesi'ni yeni bitirmişti. Öyle sevinçli heyecanlıydı ki. Aralarında iki yaş vardı. Birbirlerine çok bağlıydılar. Ne oldu diye soruyor. Bize mutluluk yaramıyormuş. İki gün önce baban geldi, iki gün sonra da amcanın al bayrağa sarılı tabutu.”

Sıla Ünlü 10 / D

Hüsnü Petek'le Röportaj

Okul dergimiz adına Hüsnü Petek'le yaptığımız röportajda kâh güldük kâh hüznüldük ama faydalı

bilgiler ediniz güzel bir zaman geçirdik bunu sizlere de aktarmaktan onur duyarım...

İlk olarak sizi yakından tanımak isterim, biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

“Ben Hüsnü Petek, yirmi yedi(27) senedir Deliklitaş Mahallesi Muhtarlığı yapmaktayım. Daha önceden de Belediye Meclis Üyeliği yaptım. Halka hizmet Hakk’a hizmettir.”

Yunus Emre'yle ilgili ne

kadar bilginiz var? Konu başlıkları halinde söyler misiniz?

“Yunus Emre'nin çeşitli eserlerini okudum. Elimden geldiğince onu yaşamaya çalışıyorum. Yunus Emre'yi biliyorsunuz halk aşığıdır. Hem halkı hem Hakk'ı sever. Bu sebeple birçok eseri vardır. Çeşitli yönlerden hizmet eden bir insandır. “Sevgi” ne diyor “Sevelim sevillelim”. Eğer şöyle bir düşünecek olursak sadece sevgi yeter. “Sevelim sevillelim” yani biz seversek onlarda bizi sever. Bu hem insanlara hem hayvanlara ait bir duygu. Bu duyguyla alakalı işlemiş bütün eserlerini Yunus Emre.”

Yunus Emre'ye olan sevginiz ne zaman ve nasıl başladı?

“Bu konuda ailenin çok etkisi var. Annem herkese sevgiyle bakan, kimseyi kırmayan bir kadındı. Buradan başladı daha sonra eserlerini okudum. Yunus Emre'yi tanıdım zaten Eskişehirliyim. Eskişehir'imiz de çok güzeldir bakın dikkat ederseniz Eskişehir anarşik olaylarda çok yoktur. İşte Eskişehir'in bu sevgisinin bizi korumasından kaynaklanıyor.”

Yunus Emre'nin sözlerinde anlatmak istedikleri sizin için ne kadar önemli?

“Çok çok önemli. Her sözünde bir hikmet var. Yunus Emre'nin bir dörtlüğünü alın mutlaka sizin şahsiyetinizi anlatan birçok konu çıkar. Bu yüzden Yunus Emre'yi çok iyi araştırmalı ve incelemeliyiz. Bir sözünü üzerinde bile dursak insanlık çok iyi yerlere gelir. İnsanlar kendilerini çok iyi hissederler. Zaten bütün konu bu sevelim sevillelim. Hep bir güzellik kötü olan hiçbir şey yok, hep güzel işlemiş. Bir söz vardır “Güzel gören, güzel düşünür; güzel düşünen, hayatından lezzet alır. Bununla ilgili tüm olay.”

Yunus Emre'nin sevdiğiniz, beğendiğiniz yönlerini kendi yaşamınızda kullanmayı denediniz mi?

“Böyle deyince bir anımı hatırladım. Eski muhtarlık binamızın orada bir kuzum vardı. O kuzuyu biz çok sevdik, o kuzu bana geldiğinde bir haftalıktı. Doğum esnasında annesi ölmüş, tek başına

kalmış. Bizim mahallemizde zengin bir adam vardı. Bana gelip dün gece bir kuzunun doğduğunu ama annesinin öldüğünü bu sebeple çobanın hayvana bakmakta zorluk çektiğini söyledi. Bende “Gönder o kuzuyu ben bakarım.” dedim. Kuzu bana geldi bende yerim müsait olduğu için biberonla besleyip bakmaya başladım. Geceleri muhtarlıkta bırakıp kilitliyordum. Sabah gelince biraz temizlik yapıyordum. Tekrar besliyordum, bu şekilde bakarken büyüdü. Yaklaşık iki(2) aylık oldu. Canlandı, bahçede koşup ot yemeye başladı. Herkes seviyor, çocuklar falan geliyor. Çocukların fazla sevip, sıkıştırmasından bıkınca koşup geliyor. Ayaklarımın altına yatıyordu. Biraz dinlenip benimle birlikte

gezmeye başlardı, ardımdan gelirdi. Sabah namazına geldiğimde bütün mahalleyi birlikte dolaşırdık. Böyle sevdim birbirimizi ama elli(50) gün oldu ben başka hiçbir iş yapamaz oldum. Odanın temizliğini yapmak da güçleşti.-Benim üç oğlum var- Dedim ki ben artık bu kuzuya bakamayacağım geri vereceğim. Oğlum dedi ki “Baba verme!” tabii herkes sevdi kuzuyu bırakmak istemiyor. Çocuklar geliyor “Muhtar Amca kuzu nerede?” diyorlar bacaklarımın arasından kuzuyu çıkarıyorum hep birlikte koşuyorlar, bir girip bir çıkıyorlar muhtarlığa, gittikçe zorlaşıyor durum.

Böyle olunca kuzuya oğluma verdim. Oğlumun arabasına koyduk kuzuyu bana şöyle bir mahmur mahmur baktı. Bıraktım gittim mecbur. Oğluma da üç dört gün kadar gitmedim tekrar beni görür de gelmek ister diye. Zaten oğlumun bakabileceği yeri vardı. Sonra gittim oraya baktım. Oğluma da alışmış onun peşinden ayrılmıyor ama beni de unutmamış yine bakıyor arada yüzüme. On (10) gün orada kaldı, oğlum da dedi “Baba ben bakamayacağım.” Niye dedim “Hiçbir işimi yapamıyorum.”. Cebine leblebi koyup kuzuya veriyor o da ne yapsa peşinde dolaşüyor. Çok sevdim ama yapacak bir şey yok, kime versek acaba? Oğlumun düğün salonunda bir aşçısı var, onların hayvanları varmış yakın bir köyde. Merinos koyunuydu zaten oğlum da aşçıya vermeye karar verdi. Bizde kesmemek şartıyla aşçıya verdik. Bir hafta haber alamadık sonra öğrendik ki hayvan hiçbir şey yemiormuş. Aradan birkaç gün daha geçti biz aşçıyla görüştük. Dedi ki “Hacı abi hiç sorma başka kuzular da var ama çıkmıyor, hiçbir şey yemiyor.”. Şimdi biz burada alıştık birbirimize ama orada başka koyunlar da almamış kuzuyu on beş(15) gün sonra da ölmüş. **Hani sevgiyi anlatmak istiyorum ya hayvan bile olsa on beş(15) gün sevgisiz kalamıyor.** Biz birbirimizi çok sevmiştik ama sevgi kesilince dayanamamış.”

Şeyma BAYRAKTAR 10/B

EFFL MÜNAZARA TAKIMIMIZ GALATASARAY LİSESİ'NDE

EFFL münazara takımımız İstanbul'da Galatasaray Lisesi Tevfik Fikret Münazara Turnuvasına katılarak okulumuzu başarıyla temsil etmiştir. Galatasaray Lisesi Tevfik Fikret Münazara Turnuvasına okulumuz Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Cengiz ARSU'nun danışmanlığında EFFL münazara takımımızda yer alan öğrencilerimiz Emin Kürşat DOĞRAY, Mustafa Sefa SAĞDIÇ ve Barış Deniz ÇATAL katılmışlardır. Galatasaray Lisesi Tevfik Fikret

Münazara Turnuvası beş tur üzerinden üniversite stili yapılmıştır ve konular 15 dakika öncesinden takımlara verilerek herhangi bir kaynak kitap, cep telefonu vb. yararlanmadıkları hazırlanma sürecinden sonra her münazır 7 dakika 30 saniye konuşmuştur.

Cengiz ARSU - EFFL Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

AHİRETTE BULUŞMAK ÜZERE

Hayatta ben en çok annemi sevdim.
Bir güzel gülümsemesi vardı ki
Bir güzel gülümseme ki nasıl gülümseme
Koruyucu tavırları ile
Meleğimdi benim güzel annem

Sonra büyüdüm
Daha bir kıymeti arttı bu güzel insanın
Zor zamanında da yanında
Kolay zamanında da...
Sanıyorsun ki hiçbir zaman ayrılmayacaksın

Sonunda ayrılık gerekecek
Ne büyük üzüntü, ne yoğun ne duru
Sonra mecbur olduğunu biliyorsun

İçine atıyorsun, atıyorsun
Büyüyor gittiğin yerde özlemin

En son dönüp bakıyorsun ardına
Sevdiğin insan, annen
Bir uykuya dalmış
En azından öyle düşünüyorsun
Üzülsen ne olur artık

Bir bakıyorsun
Sen de bir ana ,
Bir baba olmuşsun
Umut ediyorsun
Ahirette buluşmak üzere.

Eray ÇÖKEN 10/D

İSTANBUL ÇOK BERİDE

Gri sabahın sisi

Sarı yaprak örtüsü

Altında dalgalanan mavi ten

İki sokak öteden yükselen bir sucu sesi

Ardında bağırın martı uğultuları

Durmadan taşı döven deniz

Anlatamıyor İstanbul'u

Az öteden simitçi geçti

İleride bir balıkçı türküsü

Arada rüzgar uğultuları

Soğuk deri derin soğuk

Bir bank var beride

İki kız oturmuş simit yiyor

Belli aşk meselesi

Saklanan perdelerde

Sözleri belli belirsiz anlaşılan

Bir balıkçı sövüyor fırtınalara

İkide bir arkasına bakınan

İpleri çözüp sandala atan

Adeta fırtına anlıyor bunları

Kükrüyor birden aslan gibi

Deniz kabarıyor ve yutuyor söven balıkçıyı

Farkına varanlardan çığlıklar yükseliyor

Elveda söven balıkçıya

Uzun sürecek bir bulut yine belirdi göğün
göğsünde

Ve ardından süregidecek olan yağmur.

SEVDENUR ÇAMLİ 11/C

ILIK AYRILIK

Ay gösterir karanlık yüzünü,
Zeytin dallarına konmaz güvercinler,
Üç beş kelebek bırakır kendini boşluğa,
Aniden altından kayar dünya,
Biter umut, biter rüya.
Gözyaşların aşındırır toprağı,
Ellerin karanlıkta umutsuzca dolandır.

Üç beş köz bırakır bulutlar boşluğa,
Ruhun nokta nokta delinir.
Altından kayar gider dünya,
Biter umut, biter rüya.
Yalnızlık girer ayrılığın koynuna,
Güneşe karşı söylenen türküler susar,
Aniden bir el yapışır boynuna.
Ellerinden kopar kalemin,
Ellerinden kopar dünya.
Ayrılığı hissedersin damarlarında ılık ılık,
Biter umut, biter rüya.
Ilık ılık gezer damarlarında ayrılık...

İsa ÖZDEMİR 12/B

ESKİŞEHİR'DE MÜZECİLİK

KURTULUŞ MÜZESİ

Eskişehir Kurtuluş Savaşı'nda önemli yerlerden biriydi. Düşman taarruzunda ele geçirmek istediği yerlerden biriydi. Ama başarılı olamadılar. Askerlerimiz bu savaşı kazandı. İşte bunun anısına olan bir müzeydi. Orada rehber bize ilk geldiğimizde kibar bir şekilde karşıladı. Müzeyi çok detaylı anlattı. Müzede kurtuluş savaşına dair çoğu şey vardı. Toplantı yerinden, sineme gösterim odasına kadar. Gerçekten büyüleyiciydi. Gelmenizi ve görmenizi tavsiye ederiz.

KENT MÜZESİ

Eskişehir'in Kurtuluş Savaşı'ndan sonraki gelişimini anlatan ve ünlü şahsiyetleri tanıtan çok güzel bir müze. Cam müzesi ile aynı binadalar. Ne kadar onun kadar büyük olmasa da içindeki maneviyat büyük. İçeride inanılmaz bir atmosfer var. Gerçekten gelin ve görün. İnanılmaz bir müze.

HAVA MÜZESİ

Açık havada yüzlerce uçak... Hepsi birbirinden güzel uçaklar... Gerçekten inanılmaz. Açık havada güzel bir deneyim yaşadık. Her uçağın yanında bir bilgilendirmek için yapılmış bir yer. İnanılmaz uçaklar. Müzenin girişinde ücret alınmaması ayrı bir sevmeme neden oldu. Gerçekten gelin ve görün. Tavsiye ederiz.

CAM MÜZESİ

Eskişehir’de müzeleri araştırmadan bilmediğim müzelerden biri. İçerisinde gerçekten inanılmaz eserler var. İnsanların gerçekten inanılmaz eserler yaptığını gördük. Gerçekten inanılmaz bir tecrübeydi. İnsanların bir an önce görmesini tavsiye ediyoruz. Hatta yurt dışından gelen eserler dahi vardı.

BALMUMU MÜZESİ

Belki de aralarında ki en etkileyici müzeydi balmumu müzesi. Ulu önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK’ün bir sürü balmumundan heykeli vardı. Bunu yanında eski padişahlarımızın, dünya liderlerinin, eski tarihte yeri olan insanların ve ünlülerin sayısız balmumundan heykeli bulunuyordu. Bunlar gerçekten etkileyiciydi. Ama daha da etkileyici olan bunları Yılmaz BÜYÜKERŞEN’in yapmış olmasıydı. Gerçekten inanılmaz derecede detaylıydılar. Ve fark ettim ki buraya gelen insanların çoğu yurtdışından veya şehir dışından gelen insanlar. Gerçekten Eskişehir’in en iyi müzelerinden.

Onur Emre AYDOĞAN 10/A

/

Enis MALÇOK 10/B

TÜBİTAK 48. Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması Bursa Bölge Sergisine Katıldık

TÜBİTAK tarafından düzenlenen 48. Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışmasına yapılan proje başvuruları ilgili jüriler tarafından değerlendirilen ve Eskişehir Fatih Fen Lisesi'nden Bölge Sergisine Türk Dili ve Edebiyatı Projemizin davet edilmesine karar verilmiş olduğundan TÜBİTAK 48. Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Bölge Yarışmaları Bursa Sergisine Türk Dili ve Edebiyatı Projemiz "İlkokul Öğrencilerinin Kitap Okuma Alışkanlıklarının Geliştirilmesinde Türkçenin Önemi: Eskişehir Örneği." ile Uludağ Üniversitesi Prof. Dr. Mete Cengiz Kültür Merkezi'nde 27-30 Mart 2017 tarihleri arasında katılmışlardır.

*Türk Dili ve Edebiyatı Projemiz: "İlkokul Öğrencilerinin Kitap Okuma Alışkanlıklarının Geliştirilmesinde Türkçenin Önemi: Eskişehir Örneği."

*Öğrenciler: Dilara DAYIOĞLU - Deniz Barış ÇATAL

*Danışman Öğretmen: Cengiz ARSU - EFLF Uzman Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

aynı adam yaratmak

“aklımız yetmiyor,” diyordu husrev, “onun için çıldırıyoruz.” usulca masanın köşesine bıraktım kitabı. yine bir başkası, içinde bulunduğum hâlet-i ruhiyeyi kelimeleştirmiş, bana söyleyecek bir söz bırakmamıştı. kendi dertlerimi kendi kelimelerimle ifade edemeyişimin verdiği sıkıntı, son günlerde, kendime, “acaba başkalarının dertlerinden mi geçiniyorum?”, “dert otlakçılığım mı başladım?” gibisinden yönelttiğim sorularda artışa neden olmuştu. ama hayır, insanların dertleri müşterekti ve insan, insan olmaya yaklaştıkça bu dertlerin arasındaki müştereklik de aynı oranda artıyordu. “insanlar ‘bir’leştikçe dertleri artar,” dedim ben de husrev’e, “dertlendikçe de ‘bir’likleri artar.” zira insanlar kendi kelimelerine muhtaç ve mahkûmdu. zira insanlar kendi kendilerine muhtaç ve mahkûmdu. “insanların kullandıkları kelimeler,” dedim, “kendilerinden ibaret olsa gerek.”

elimi, masamın ucuna bıraktığım kitabıma uzattığımda hissettiğim ürpertinin sebebini şimdi daha iyi anlıyordum: ne yazık ki elimin altındaki kitap hep var olacak, ben de ona hep elimi uzatmak zorunda kalacak, bütün bu zorunluluk hallerinde aynı ürpertiye duyacaktım. bu, geleceğimin üzerimde kurduğu bir tahakkümdü. oysa

bilmiyordum ki, geleceğim de bendim; üzerimde tahakküm kuracak olan da, yine, ne yazık ki, geleceğim değil, bendim. o sırada, insan, özgürlüklerinin alanını daraltmaktan başka ne işe yarar diye düşündüm. sonraysa, insanın, özgürlüklerinin alanının daraltılmasından şikayet etmekle de başka bir işe yaradığı aklıma geldi. ezeli bir aldanişın eşliğinden dönüşüme tüm kalbimle sevinirken gözlerimin önünde ferda'nın sureti canlandı birden. “ferda,” diye seslendim, “yine nerelerdesin?”

cevap alamadığım için ferda'ya teşekkür ettim: ferda ne kadar az konuşursa benim için o kadar iyiydi. o konuştuğunda yarattığım dünyanın başıma yıkıldığını hissediyordum, başıma yıkılan dünyamla beraber ferda'nın da

dünyasını başına yıkıyordum. konuştuğumuz anlar, yalnızlıklarımızın iliklerimize kadar işlendiği anlardı; her ne hikmetse bu durumun önünü ikimiz de bir türlü alamıyorduk. belki de en başta ben hata yaptım diye düşündüm, en başta ben susmalıyordum ve ferda'ya da, böylelikle, söz hakkı tanımamalıyordum, sadece ve sadece gözlerinin içine bakmalıyordum. şimdiyse susuyorduk, iyi de oluyordu. hep sussaydık ya, ne iyi olurdu. ben her halükarda onunla konuşacak bir yol bulurdum. gözlerimizin, yüzlerimizin, etlerimizin, iskeletlerimizin yakınlığı mı sohbetimizin tek sebebi olacaktı? yo yo, buna aşk denmezdi, aşk bu değildi; aşk, muhabbetin daimiliğindediydi. öyleyse günümüzdeki “çift”lerin büyük bir kısmı neden birbirlerini –burada kastedeceğim, sözcüğün gerçek anlamıdır– sevmiyorlar, daha doğrusu birbirlerine tahammül bile edemiyorlardı? çünkü bu muhabbet, o muhabbet değildi. o muhabbet ihlastı, itinaydı, iradeydi; bu muhabbetseyse kin, gayz, eziyet vardı. “evet,” diye düşünmeye başladım, “ferda'yı sevmek için önünde iki yol var, istediğini seç.” bu tercihimde, insanı hangi cephesiyle gördüğüm esas belirleyici faktör olacaktı. “hiç kimse ,” diye düşünmeye başladım, “bu iki planı aynı anda göz ardı edemez.” ama ‘feda’nın olmadığı yerde ferda da olmazdı. ya ‘feda’yı ya ferda’yı değil; ya hem ‘feda’yı hem ferda’yı seçecek, ya da ikisini birden reddedecektim.tekrar ince bir karar verecek olmanın verdiği ağır sorumluluk hissine karşı koyabilmek için mutfağa gidip su içmek istedim. aslına bakarsanız sorun kararlarda değildi; ben aldığım bu kararları günlük hayatta ne ölçüde tatbik edebiliyordum? bir an, bütün bu ikilemlerden kurtulmanın verdiği rahatlıkla suyum içtim. (yahut su içerken bütün bu ikilemlerden kurtulmanın mutluluğunu yaşadım.)

balkona çıkıp hava almamın, şuurumu bir nebze olsun aydınlatacağını düşündüm. bahar akşamüstlerine hakim olan melankolik ama aynı zamanda ümit verici bu havayı teneffüs etmek bana hep iyi gelmişti, şimdi de iyi gelmesini umuyordum. benim için günün bu saatlerinin ayrı bir yeri ve önemi vardı. kimi zaman, beni ayakta tutan sebepleri düşünmeye çalışır, bunların arasında bahar akşamüstlerinin olduğunu anımsar ve bu sebeplerin arasında mühim bir yer teşkil ettiğine kanaat getirirdim. oysa yoldan geçenlere baktıkça baharın insanlar için diğer

mevsimlerden bir farkı olmadığını görüyor, bu saatlerde insanın etrafına ve bilhassa kendisine karşı bu kadar ilgisiz davranmasına akıl sır erdiremiyordum. insan olan, bu halden anlardı. biz neyi kaybetmiş, özümüzü neyle kirlenmiş, hangi ruh noktalarımızı toprağa dirilmemek üzere gömmüştük ki bütün güzelliklerden habersiz yaşıyor, hatta onlardan yüz çevirmeye varacak bir tepkisizlikle kendimizden son sürat uzaklaşıyorduk? “işte bu,” dedim, “insanın kendisinin olmayana yabancılaşmasıdır. kendisinin olmayana, yani kendisine.” “ama,” diye devam ettim, “başkaları cehennem değildir, cehennem olan sensin.” balkonun kapısını aralık bırakıp evin içerisinde yürümeye başladım. bir iki tur attıktan sonra odama, masamın başına geçip ciğerlerime doldurduğum bahar havasının kırıntılarıyla zihnimin kuytu köşelerine saklanmış düşünceleri kağıda dökmenin o anda yapabileceğim en iyi iş olacağını düşündüm. kalemi elime aldım ve “yazmak,” diye başladım, “bir doğurtma eylemidir, sokratik bir eylemdir.” bu cümlemin ardından, insanın, aklından geçen her şeyi yazmasının ne kadar doğru olacağına dair derin

bir ihtilafa düşmek üzereydim. elimdeki kalemi bırakıp sandalyeye sırtımı yasladım. bazen olmuyordu. olmayan zamanlar vardı. “olmayan zamanlar,” diye mırıldandım kendi kendime, “yani, olunmayan zamanlar.” ızdırapların zirvelere ulaşmak için açtığı yolu takip etmeyenlerin sayısı günden güne artıyordu. bense burada masamın başında oturmuş kendimle dahi tam anlamıyla meşgul olamıyor, ızdırap adımı verdiğim birtakım vücutsuz vehimlerle kendimi oyalıyordum. “kasvet,” diyebilirdim dilimin ucuyla, “bir doğurtma eylemidir.”

sonunu getiremediğim bütün bu işlerden kurtulmak ümidiyle, bir anda, ceketimi kapıp kendimi sokağa attım. köşe bucak kaçtığım hakikatle, -yine- bilinçsiz bir tercih

yüzünden karşı karşıya gelmişim, bahar ve ‘baharın o dayanılmaz hafifliği’yle... “bilinçsiz tercihler,” dedim, “bazen, bilinçli tercihlerden daha çok bir bilincin ürünü olurlar.” burada yaptığım ‘bazen’ vurgusunun son derece ince, bir o kadar da önemli bir detay olduğunu o esnada bile hissetmişim. zira bu bilindik bir mevzuuydu ve ‘bazıları’ yaptıkları hataları meşru ve mazur göstermek için dile getirdiğim tezin her durumda geçerli olduğunu savunuyorlardı. dışarı çıkmak istemişim. işte şimdi, hâlâ, ihtirasla, şartlar ne olursa olsun, yılmadan, usanmadan, ilkelerimden taviz vermeksizin bir daha dışarı çıkmak istiyordum. “beşer,” dedim, “var oldukça hep dışarı çıkmak isteyecek.” öyle de olsa yürümek lâzımdı, varılması muhtemel başka limanlara yol almak için yürümek lâzımdı. hiç yoktan yarattığım ve yaşattığım acıların, batmakta olan güneşle beraber gün yüzüne çıktığını içimde duyuyor; doğacak olan güneşle yeniden karanlığa gömülecek olmalarının azabını daha şimdiden hissediyordum. güneşin rutin hareketlerine karşı koyacak bir iç nizamın tesisi, işte tam da bu açıdan zarurîydi. “insanın bütün ızdırapları,” dedim, “mutlaktan nispiye kaçıyor oluşunda yatar.” o akşamki yürüyüşüm boyunca caddenin her iki tarafına dizilmiş ağaçlara imrenerek baktım. ağacın cinsinin incir olup olmamasının ise bir önemi yoktu, ağırlığını çekecek bir dalı olması benim için yeterliydi. sonra anladım ki, meğer imrenerek baktığım şeyler ağaç değilmiş; ben o ağaçların hepsinde husrev’i görmüşüm, meğer husrev’in derdinden ben de ‘otlanmak’ istemişim. bu kadarı da fazlaydı: başkasının dünyasından kendime pay biçmeye kalkıyordum. kendimle baş başa kalmak istediğim şu anda da bir başka gerçekle yüz yüze geldim (daima geliyor da olabilirim, emin değilim): meğer ben de başkası olmuşum... “hepimiz bu dünyanın kurbanlarıyız,” dedim, “hepimiz, ‘ben’ler ve başkaları. yani başkaları ve ‘ben’ler.” her şeye rağmen yürüdüm. “yürürüm” diyordu şair de, “çünkü ölümdür yürünülmeyen.” otlakçılığı bırakmanın vakti gelmiş geçiyorken ben halen müptelalığımdan sıyrılamıyordum. evet, yürünecek nice yol vardı ve ben bundan böyle bu yolda yalnız yürümeliydim. bu yol hep yalnız aşılmıştı. “of,” dedim kendime, “beylik laflar edip durma, beylik iş yap.” evden hayli uzaklaştığımı ancak düşüncelerime son verdiğimde fark edebildim. iyi ki hava soğuk değildi, bir bahar nezlesine yakalanmadığım kalmıştı. her ihtimale karşı önlem almak için yarım saat içinde evime varacağıma dair kendime söz verip hızlı adımlarla yola koyuldum.

yoldaysa, husrev’in dile getirdiği mukaddes bir hakikate tanıklık etme fırsatı buldum. “yollar uzun,” diyordu husrev, “yollar sonsuz, yollar açık...” husrev’e cevap vermenin işte tam vaktiydi: “var olmak,” dedim, “yolda olmaktır.” yürümeye devam ettim.

Yavuz Selim Kaçmaz - 2016 EFFL MEZUNU

"Keşanlı Ali Destanı" Sahnelendi

Eskişehir Kent Konseyi ve Eskişehir İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün ortaklaşa düzenlediği 7. Liselerarası Tiyatro Şenliği kapsamında tiyatro ekibimiz Haldun Taner'in ölümsüz eseri "Keşanlı Ali Destanı" sahnelendi. Sultandere Sahnesi'nde oynanan oyunumuzun müziklerini öğrencilerimiz canlı olarak çaldı. Emegi geçen herkese teşekkür ederiz.

Özkan ACAR- EFL Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

BOZKIRDA BİR ÇINAR

Yıl 1989... Türkiye'nin farklı yerlerinden gelen idealist öğretmenlerin oluşturduğu bir ekip göreve başladı. İlk günlerde boş bir bina öğretmenler ve öğrenciler tarafından el birliği ile okula dönüştürülmeye çalışıldı. Yatak taşımalar, ranza kurmalar, yastıksız yatmalar ilk zamanların olağan işleriydi. İmkânsızlıkların ortaya çıkardığı sorunlar, çaresizlikler aşarak giderildi. Yavaş yavaş ortaya bir eser çıkmaya başladı. Bozkırın ortasında bir fidan büyüyordu. Ve büyüdü EFFL oldu. Çaresizlik bu öğretmenlerin azmini kıramadı, belki onları biraz yordu ama gelen başarılar o yorgunlukları da aldı götürdü. Sonra yeni bir bina, yeni sorunlar, yeniden çabalamalar. Binayı ve çevreyi okul yapma çalışmaları. Binanın içini düzenleme, bahçeyi düzenleme, sonra bir gün ağaç bayramı ve her yere ağaç dikme çalışmaları. İşte bu gün o ağaçların gölgesinde oturuyoruz. Öğrenci ve öğretmen olarak kimler geldi, kimler geçti. Ne anılar yaşandı. Bazıları iyi, bazıları kötü. Ama her şeye rağmen hepsi güzeldi. Ders anıları, yatakhane anıları saymakla bitmez.

Proje çalışmaları ve yılsonunda çalışmaların sergilenmesi, öğrencilerin heyecanı tarif edilemez. Hani anlatılmaz, yaşanır, derler ya, işte öyle bir şey. Sabah uyandırma ve uyanmalarını nasıl unuturuz? Radyo müziklerini, walkmen kasetlerini, ranza hatıralarını, bahçenin kargalarını unutmak mümkün mü? Bir gün sabah erkenden karga sürüsü okul bahçesinde yavruyu kaybetmişler, çok fazla agresifler, gelene geçene saldırıyorlar. Bizim öğrenciler sabah etüt çalışmasında ama bazıları uyukluyor. Bir tanesini kaldırıp bahçeye gönderdim, dolaş gel uykun açılın diye. Bahçenin ortasında buna bir hücum, uyku falan kalmadı. Koşa koşa içeri kaçtı. Kimseye söylemesine fırsat vermeden uyuyan bir başkasını bahçeye gönderdim. Bir hücum da ona, uyku açıldı. Bir sabah yatakhaneyi dolaşıyorum, o da ne bir kişi battaniyeyi suratına kadar çekmiş yatıyor. Kalk deyince uyuma numarası ile birlikte biraz da naz var tabii ki. Kalk artık deyip battaniyeyi çekince bir de ne göreyim. Kıyafet giyilmiş, kravat takılmış. Öğretmen gelsin biraz naz yapayım havası...

Bir gece yatakhaneyi dolaşıyorum, elektrikler sönmüş ama bir odada konuşmalar var. Kapıyı açıp uyuyun artık diyorum, onlar da tamam hocam deyip susuyorlar. Ben kapıyı açıp sonra içerden kapatıyorum. Muhabbet tekrar başlıyor. Yarım saat kadar dinledikten sonra ne zaman bitecek diyorum. Tık yok... Gece yarısı yatakhane bazılarının olmadığı anlaşılıyor. Arayınca fizik laboratuvarında deney yaparken buluyoruz onları. Bir gece bazıları yine yatakhane yok. Nerde dersiniz, çizgili pijamalarla, Eskişehir sokaklarında geziyorlar. Proje sergileri yıllarca yapıldı. Her biri emek harcanarak yapılan eserler. Salonda yer kalmayacak şekilde dolduruluyor, öğrencilerdeki heyecan herkesi sarıyor. Velilere, başka okulların öğrencilerine sunumlar, heyecanlı heyecanlı anlatımlar. Paha biçilemez güzellikler. Sonra okulun dokusuna müdahaleler başlıyor ve ayarlar bozuluyor. Heyecan yavaş yavaş kayboluyor, onun yerini teknoloji olarak öğrencileri ele geçiriyor.

Bu gün artık teknoloji esiri, düşünme tembeli, çalışmayı fazla sevmeyen bir nesil. Son yıllarda yapılan çalışmalar ile artık hava iyice kaybolmuş ve klasik bir okul havasına girilmiş durumda. Nasıl ki bir binanın temelindeki taşları oynatınca bina çatırdamaya başlar, nasıl ki bir ağacın ana köklerini oynatınca ağacın kökü hava alır ve ağaç kurumaya yüz tutar, artık öyle bir duruma geldik. İnşallah bundan sonrası yine eskisi gibi güzellikler ile dolu olur. Çınar hızlı bir şekilde büyüdü, yaprak verdi, dal verdi, etrafa hayat verdi. Yetişenler ülkenin ve hatta dünyanın her tarafına yayılmaya başladı, hayatı oralara taşıdılar. Bu gün hala yeni yeni beyinleri yetiştirmeye ve her tarafa göndermeye devam ediyor. Ve 25 yıl bitti. Benim için gurur verici tarafı 25 yıl aralıksız aynı okulda, bıkmadan yılmadan çalışabilmek. Bir 25 yıl daha çalışabilecek azim ve kararlılıkta olmak. Anıları ömür boyu anlatsam bitmez. Yazabilsek kitap olur.

Halil GÜRBÜZ – EFFL Uzman Fizik Öğretmeni

BİR DİL BİR İNSAN, İKİ DİL İKİ İNSAN MIDIR?

“Bir insanın anavatanı çocukluğudur” der Doğan Cüceloğlu. Bu sözden yola çıkacak olursak eğer, çocukluğumuza dönmek için bazen sadece o günlerde izlediğimiz bir çizgi film veya ailecek toplandığımız bayramların anıları bile yeterli olabilir değil mi?

Peki, şimdi sorum şu; eğer çocukluğunuz çok çok uzaklarda geçtiyse mesela Almanya’da veya Fransa’da ya da Belçika’da... O zaman sizin anavatanınız neresidir?

Yaşım ilerledikçe, anılarımla tortularında belki de hiç gurbetlik yaşamamış birisinde pek rastlanmayacak şeylerin gizli olduğunu keşfettim. Mesela; çocukluğumda konuştuğum dilin melodisi veya gurbetçi ailelerinin vazgeçilmez başucu kasetlerinden iliklerime kadar işlemiş olan Ümit Besen, Hürriyet, Ferdi Tayfur, Yasemin Kumral şarkıları ya da Betamax veya VHS videolarından Türk ailelerinin bir araya gelerek izlediği tüm o acıklı Türk filmleri ya da memlekettten getirilmiş. Artık rutubetten çitlenmesi zorlaşmış ama yine de kavru olarak yenilir hale getirilen çekirdek veya Alman kanallarında haftada bir kez yayınlanan az konuşmalı bol dövüştü ve çok kanlı Türk filmleri. İnsanın çocukluğundan getirdiği anılar ve hatırlatıcılar böyle olunca, açıkçası çocukluğuna yani anavatanına dönmesi neredeyse imkânsız yakın bir durumdur. Çünkü bunların çoğu sizinle birlikte yeni vatanınıza gelmemiştir. Geldiyse bile ne uzun bir süre video oynatıcıya uygun kaset bulunabilmiştir ne de rutubetli çekirdekler...

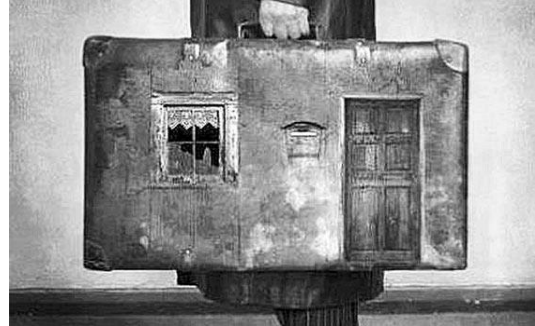

Almanya’dan apar topar, kaçar gibi ve o ülke artık onlara bir şey hatırlatmasın diye hıncını her şeyden çıkarırcasına ülkesine dönen ve bu dönüşte de çocuğunun oyuncaklarını bile gözü görmeyerek çıkıp gelen bir ailenin ferdiyim ben... Yani şu bildiğiniz Almancıyım diğer bir deyişle gurbetçiyim...

Biz gurbetçi ailelerinin çocukları için gerçek gurbet, döndükleri ülkeleridir. Bu öyle bir şeydir ki, adeta uzaya çıkmak gibi, kendinin kat ve kat ağırlığında olmaktır. Üzerinize binen yükün içinde yeni bir dil öğrenmekten tutun da, yeni arkadaş edinmeye, yeni yeme ve uyku alışkanlığını benimsemeye kadar geniş bir alan mevcuttur.

Bizim için gurbet, aniden ve fikrimiz dahi sorulmadan çocukluğumuzla vedalaşmaktır... Neredeyse aşk açısından da beteri bir acıya maruz kalmak ve hatta bu durumu ilerleyen yıllarda iki satır şiirle anlatmaya çalışmaktır...

Seninle biz...
İki ayrı güzergâhın,
İki masum çocuklarıyız...
Her kırmızı ışıkta
Oyuncaklarımızla
Birbirimize gülümser,
Akıp giden hayata
Buharlı camlardan bakarız...

Yıllarca kısa dalga radyodan izlenen memleketin tam ortasına düşüp, sudan çıkmış balığa dönüşmektir gurbet... Ve bu düşüşün üzerine çöreklenen okul arkadaşlarıdır, mahalle arkadaşlarıdır, akrabalar ve onların acımasız çocuklarıdır... Konuşmaya çalıştığınız yeni dilin, başkalarının dakikalarca gülmesi için harika bir malzeme olduğunun gerçeği ile yüzleşmektir. Belki de biz gurbetçilerin Türkçeleri, Türkiye’de doğup büyüyenlere göre çoğu zaman çok daha iyi olmasının nedeni budur... kim bilir...

Bir beyaz kâğıdın içinde
Kendine katlanmış
Gizli bir şiirim ben.
Uçlarım kıvrık, kâğıdım ince.
Kaldırıp dizelerimi baksanız güneşe
Önce harf harf solar
Sonra da okunmaz olurum...

Aklıma gelmişken, söyleyeyim!
Bırakmayın beni,
Korkunç hayal gücüne çocukların...
Çünkü onlar için ben;
Sonbahar rüzgârında iyi bir
Şeytan uçurtmasıyım...

Benden kâğıt gemi de olmaz vesselam
Suya dayanamam.
Üstelik de
Başka kat izini kaldıramam...
Bir şiirim ben kendi gizine gömülmüş
Ve yıllarca sarı küf kokusuna bürünmüş...

Çoğumuzun babası, içinde titizlikle okunmuş kitaplar veya emek verilmiş dikkatle seçilmiş insanlar ya da neşeli duygularla, güzel sözlerle yazılmış şarkılardan oluşan bavullar bırakmadı çocuklarına. Onların o ahşap bavullarında tek başınalıkla savaşma, ait olmadığın yerde var olma mücadelesi ve tabii ki her zaman erişemeyeceğin uzaklar vardı... Çoğumuz Türkiye’de okunanları, dinlenenleri, yazılanları ıskalayarak 10-0 yenik başladık yeni hayatımıza. Birçoğumuzun akrabalarına yetişebilmesi yıllarını aldı, birçoğumuz ise hala çabalamakta...

Velhasıl bir dil bir insan iki dil de iki insandır... Evet bu doğru... Biriniz oralarda yapayalnız bir çocuklukla kalakalmıştır ve diğeriniz buralarda tuhaf bir tenhalığın içinde büyüyüp gitmektedir.

ADA

EFFL